

வித்தகர்

2010

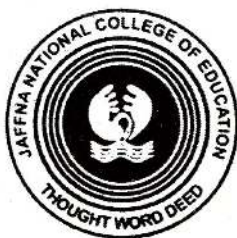

இந்து மன்றம்
பாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்நியியற் கல்லூரி

கோப்பாய்

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்

வித்தகர்

வெளியீடு :

இந்து மன்றம்

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம்

2010

வாழ்த்து

விடையவனதும் உமையவளதும் பெற்றணைத்த
வித்தகவி நாயகரின் கருணைச் செல்வம்
நடைமுறையில் கல்விக்கல் லூரியாகி
நலமோங்கு கோப்பாயில் கற்பகம் போல்
உடையகலை யனைத்தையும் உதவுகின்ற
ஊருணியாய் கமலதனத் தெய்வத்தாயள்
புடைசூழ்ந்து வரமருள ஓங்கும் மேருப்
பொருப்பெனவே பல்லாண்டு வாழி வாழி!

- அருட்கவி

பீடாதிபதியின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் இந்து மன்றத்தினால் ஆண்டு தோறும் நவராத்திரி காலத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் வாணி விழாவில் “வித்தகர்” சஞ்சிகையானது மூன்றாவது முறை வெளிவருவதையிட்டு என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கல்லூரியின் பெருமையையும், பண்பாட்டியல்பையும் பறைசாற்றும் விழாவாக வாணிவிழா அமைகிறது. இவ்வாணி விழா ஆனது இன்றைய தொடர்பாடல் யுகத்தில் தொலைந்து கொண்டிருக்கும் இந்து பண்பாட்டு, கலாசார விழுமியங்களை முகிழ்நிலை ஆசிரியர்க்கு ஊட்டி அவர்களினூடாக எதிர்காலச் சமுதாயத்தினை இந்து சமுதாயமாக, இந்துப்பண்பாடு கலாசாரமாக மிளிர் வைக்கும் என்பது தெளிவு.

சமயம் என்பது மனிதனைச் சமைப்பது. அவ்வகையில் ஒருவன் சமயக் கருத்துக்களை அறிந்து அதனைத் தன் படைப்பாற்றலால் இலக்கியமாக்கும் போது அவன் படைப்பாளியாக இனங்காணப்படுவதோடு சமயப் பற்றாளனாகவும் உருவாகின்றான். அத்தோடு தொன்மைமிக்க இந்து மதத்தை மேன்மையுறவும் செய்கின்றான். இவ்வாறான சிறந்ததொரு சமூகப் பிரளையை வெளிக்கொணரும் “வித்தகர்” சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து சமூகத்தை வளப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நிலையில் இம்முறை வெளிவரும் இவ் இதழ் ஏனைய சஞ்சிகைகளை விடச் சிறந்த படைப்புக்களைத் தாங்கி வருவதோடு சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை அனைவரும் பயன்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளதையிட்டு மகிழ்வடைகிறேன். இவ்விதழ் தொடர்ந்து வெளிவந்து பயன்மிக்க பல தகவல்களை வழங்கவேண்டுமென அம்பிகையின் அருட்கடாட்சத்தை வேண்டி நிற்கிறேன்.

திரு. S.K. யோகநாதன்

பீடாதிபதி,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

இந்து மன்றக் காப்பாளரின் வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் இந்து மன்றத்தினரின் செயற்பாடுகள் கல்விக் கல்லூரிச் சமூகத்தின் மத்தியில் பெரும் மதிப்பைப் பெற்று வருகின்றமை போற்றுகுறியது.

மன்றச் செயற்பாடுகளில் முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களின் ஈடுபாடு, அவர்களின் ஆன்மீக விருத்தியில் ஓர் புரட்சிகரமான நேரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தி வருகின்றமையைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

வித்தக விநாயகரின் அருளினால் அனதைத்து கல்வி மற்றும் கல்விசாரா செயற்பாடுகள் தங்கு தடையின்றி நடைபெற்று வருகின்றமையும் எல்லோருக்கும் புகலிடம் தந்து தானும் உயர்ந்து நிற்கும் முடி மன்னர் பைரவரும் அங்கே நாலாபுறமும் கிளைபரப்பிச் செழிப்பான தோற்றத்துடன் நிழல் பரப்பி நிற்கும் தலவிருட்சமாகிய வேப்பமரமும் எவரையும் இலகுவில் ஓர் ஆன்மீகச் சூழலுக்கு உட்படுத்திவிடுகின்றன.

பன்முக ஆளுமை விருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக அமைகின்ற ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு ஆன்மீக பலத்தினையும் இறையருளையும் அடைவதற்குக் கல்லூரியின் வித்தக விநாயகர் ஆலயச் சூழலும் அங்கு குறையேதுமின்றி நடைபெறுகின்ற நித்திய நைமித்திய பூசைகளும் அமைந்திருப்பது ஆனந்தமே.

இவையாவற்றுக்கும் அத்திபாரமாக அமைந்துள்ள மதிப்பிற்குரிய பீடாதிபதி தரு.எஸ்.கே. யோகநாதன் அவர்களின் வழிகாட்டலும் பரிபூரண ஒத்துழைப்புமே எமது இந்து மன்றத்தின் செம்மையான செயற்பாட்டிற்கு உறுதுணையாயுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல் இந்து மன்றத் தலைவர் கிருஸ்ணராஜ், செயலாளர் அகல்யா, பொருளாளர் ஞானகிரி மற்றும் இந்து மன்றத்தினரின் ஆத்மார்த்தமான பங்களிப்பு கல்விச் சமூகத்தினரிடையே உன்னதமான ஆன்மவிருத்திக்கு உதவி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வனைவரினதும் பங்களிப்பு மேன்மேலும் சிறப்படைய எல்லாம்வல்ல வித்தக விநாயகர் மற்றும் முடி மன்னர் பைரவரின் அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திப்போமாக.

மா, பிரபாகரன்

விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து....

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற கூற்றுக்கிணங்க மனிதன் இந்த உலகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான பல்வேறுபட்ட வழிமுறைகளை எடுத்துக் காட்டுவது இந்து மதம். மூலப் பொருளாய் முக்கண்ணனையும் முதல்வனாய் விநாயகனையும் கொண்டு ஆதார நூல்களாக வேதாகமத்தோடு சைவசித்தாந்தம், பகவானின் பகவத்கீதை, புராண இதிகாசம் என பலவற்றைக் கொண்டு ஒரு மலையில் ஊற்றெடுத்து வீறுகொண்டு பெருந்தியாகி உலகெலாம் உய்ய வழி சமைத்து ஈற்றில் ஒரே கடலில் சங்கமிக்கின்றன. ஆற்றோடு அள்ளுண்டு செல்லும் பொருட்களைப் போல் அவனையே எந்நேரமும் எண்ணும் ஆன்மாக்களும், பிறப்பில்லா இன்பப் பெருங்கடலில் சங்கமித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வைப் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு ஆன்மா உய்ய வழி காட்டும் இந்துமதப் பெருமைகளை எடுத்தியம்ப வழிசமைத்து நிற்கும் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் இந்து மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் பாடுபட்ட அனைவருக்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோ, இச்சஞ்சிகை வெளிவதற்குக் காரணமாக இருந்த அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

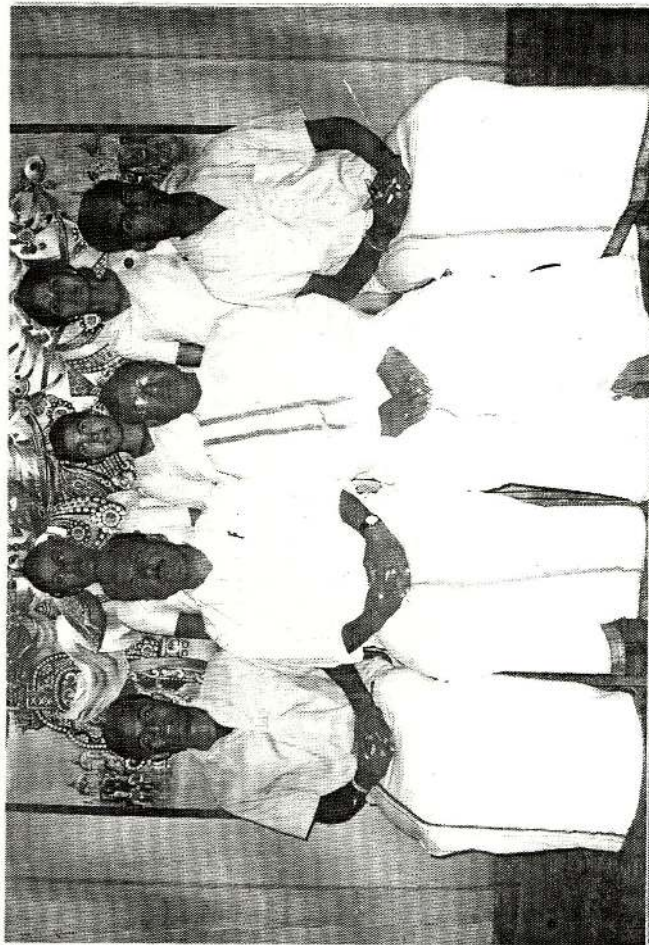
கல்வியியற் கல்லூரி முகிழ்நிலை ஆசிரியர்களுடைய இந்துப் பண்பாட்டையும், சமய விழுமியங்களையும் பேணி வளர்த்து வரும் இந்து மன்றத்தின் பணி தொடரவேண்டும். இம்மன்றம் ஆற்றிவரும் சேவைகள் எதுவித தடையுமில்லாமல் தொடர வளாகத்தில் வீற்றிருக்கும் வித்தக விநாயகரும் முடிமன்னர் வைரவரும் என்றும் அருளாட்சி செய்வார்கள்.

இ. கிருஷ்ணராஜ்

தலைவர்,

இந்து மன்றம்.

இருப்பவர்கள் : (இ - வ)

த. ஞானகிரி (பொருளாளர்), M. பிரபாகரன் (மன்றக் காப்பாளர்),

S.K. நாயகநாதன் (பீடாதிபதி), இ. கிருஷ்ணராஜ் (தலைவர்)

நிற்பவர்கள் : (இ - வ)

அஜந்தினி (உப செயலாளர்), அக்ஷா (செயலாளர்), ஜீவிதா (பத்திராதிபர்)

சக்தி கடாட்சம்

சக்தி வழிபாடு மிகவும் புராதனமானது என்பதற்கு மொகஞ்சதாரோ முதலிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதை பொருட்களை ஆதாரமாக அறிஞர்கள் கூறுவர்.

சாக்தமதம் சக்தியை உயரிய தெய்வமாகக் கூறும் நிர்குணப் பிரமத்தின் சகுணநிலை "சக்தி" என்பது சாக்தர்களின் கருத்தாகும். உயரிய நிலையில் காணப்படும் சக்தியானவள் மஹா திரிபுரசுந்தரி, பராபட்டாரிகை எனப் பெயர்கள் பெறுகின்றாள். மேலும் சக்தியானவள் அர்த்த நாரீசுவர வடிவில் இறைவனுடலில் பாதியினை எடுப்பதால் இது சைவமும், சாக்தமும் ஒன்றிக் கலக்கும் நிலையினைக் காட்டுகின்றது.

புராணங்களில் சக்தியின் தோற்றம், சிறப்பியல்புகள் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவள் தக்கனின் மகள், எனவே தாட்சாயணி என்னும் பெயர் பெற்றாள். இவளது நிறம் கருமையானதால் காளி எனப் பெயர் பெற்றாள். பின்னர் பிரமனை நோக்கித் தவம் புரிய கருமை நிறம் நீங்கி வெண்ணிறம் அடைந்தமையால் கௌரி என்னும் பெயர் பெற்றாள். இவள் சிவனின் சக்தி, விஷ்ணுவின் தங்கையென்பதால் பத்மநாப சகோதரி, நாராயணி என்னும் பெயரையும் பெற்றாள். இச் சக்தியானவள் முப்பெரும் தேவியாக நவராத்திரி விழாவிலே பூசிக்கப்படுகின்றாள்.

ஸ்ரீ துர்க்கையாக புகழ், உயர்வு, மங்களம், சுகம், மோட்சம் ஆகியவற்றை அருளுவாள். ஸ்ரீலட்சுமி தேவியாக அமைதி, அழகு, ஓளி, சாந்தி ஆகியவற்றை நல்குவாள். சரஸ்வதி தேவியாக ஞானத்தை வாரி வழங்குவாள். இம்மூன்று சக்திகளையும் மும்மூன்று இரவுகள் போற்றுவதே நவராத்திரி விழாவாகும். இவ்விழா புரட்டாதி மாதத்து வளர்பிறையின் முதல் ஒன்பது நாட்களும் கொண்டாடப்படுகின்றது. பத்தாம் நாள் விஜயதசமியென்று கொண்டாடப்படும். மகா நோன்பு நாளாகும். இது மானம்புத் திருவிழா என மக்களால் கொண்டாடப்படுகின்றது. மகிடன் என்ற

அசுரனால் வருந்திய மக்கள் பெரு நோன்பிருந்து அம்மனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். அன்னை அவர்களுக்கு இரங்கி மகிதனைச் சங்கரித்து உலகுக்கு மகிழ்ச்சியையும் சமாதானத்தையும் அன்பையும் நல்கிய திருநாள் இந்த விஜயதசமித் திருநாள் ஆகும்.

நவராத்திரியில் ஒன்பதாம் நாள் மகா நவமி எனப்படும். கலைமகள் விழாவாக அந்நாள் கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்நாளை ஆயுத பூசை நாள் என்றும் குறிப்பிடுவர். இந்நாளில் தொழில் புரிபவர்கள் அனைவரும் தத்தம் கருவிகளை வைத்துப் பூசிப்பது வழக்கம். இந்நாளிலேயே ஏடு தொடக்குதல் போன்றவையும் இடம்பெறும். எனவே, சைவ சமயத்தவர் களாகிய நாமும் சக்தி கடாட்சம் பெற்று வாழ்வை வளமாக்குவோமாக.

திருமதி. ஞானசக்தி கணேசநாதன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

ஈழத்து தேவாரத் திருப்பதிகள் காட்டும் இயற்கை அழகும் இறை மகத்துவமும்

தென் இந்தியாவில் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த சைவ நாயன்மார்கள் பாடிய தேவாரங்களில் அவை துதிக்கப்படும் திருத்தலங்களின் சிறப்பும் அவற்றின் இயற்கைச் சிறப்பும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் இன்றும் சைவத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் போற்றப்பட்டுவரும் இத்தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் இறை உணர்வையும் இலக்கிய ரசனையையும் அவர்கள் மத்தியில் ஊட்டுவதில் முதன்மை பெற்றே அமைகின்றன.

தேவாரத் திருப்பகங்களை அருளிச் செய்த நாயன்மார்களாகிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோர் பாடிய திருப்பதிகங்களில் இன்று நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தேவாரத் திருப்பதிகங்களாக 797 திருப்பதிகங்களை காணப்படுகின்றன. ஏனையவை கால வெள்ளோட்டத்தினாலும், தக்கமுறையில் பேணப் படாமையினாலும் அழியத் தொடங்கின.

அந்த வகையில் ஈழத்தின் பண்டைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய திருத்தலங்களாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீதும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மீதும் பாடப்பட்ட தேவாரங்களே ஈழத்துத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களாக அமைகின்றன.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் திருஞானசம்பந்தர் தனது தென்னாட்டுத் திருத்தல யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு இறுதியில் இராமேஸ்வரம் வந்தபோது, அங்கு இராமேஸ்வரப் பெருமானைத் தரிசித்த பின்னர், ஈழத்தின் மீது எழுந்தருளி உள்ள கேதீஸ்வரத் திருத்தலத்தையும், கோணேஸ்வரத் திருத்தலத்தையும் தனது ஞானக் கண்களால் தரிசித்து, அவ்வாயைங்கள் மீது தேவாரப் பதிகங்கள் பாடியதாக சேக்கிழாரது பெரிய புராணக் கூற்றின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. அதாவது,

“அந்நகரில் அமர்ந்தங்கள் இனிது மேவி

ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்

**மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப்பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்
திருக்கேதீச்சரத் தண்ணல் செய்ய பாட....."**

என்ற பாடல் அதுவாகும். இதே போன்று எட்டாம் நூற்றாண்டில் சம்பந்தரின் பின் வாழ்ந்த சுந்தரரும் தனது தென்னாட்டுத் திருத்தல் யாத்திரையை முடித்து, இராமேஸ்வரத்தை வழிபட்டபின் அங்கிருந்து மாதோட்டத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீதும் பாடல்கள் பாடியதாக -

**மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுமதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரஞ் சார்ந்த
சொன்மலர்மா கைகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதெழுந்தார்**
என்ற பெரியபுராண பாடல்கள்

மூலம் அறிய முடிகின்றது.

எனவே சம்பந்தர் கேதீஸ்வரத்தின் மீதும், கோணேஸ்வரத்தின் மீதும் பாடிய இரு பதிகங்களும், சுந்தரர் கேதீஸ்வரத்தின் மீதும் பாடிய ஒரு பதிகம் மூலம் காணப்படும் முப்பது தேவாரங்களே ஈழத்துத் தேவாரத் திருமுறைகளாக அமைகின்றன.

திருநாவுக்கரசரது திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் உள்ள ஏழாவது தேவாரத்திலும், சுந்தரரது திருநாட்டுத் தொகையில் வரும் தேவாரம் ஒன்றிலும் கேதீஸ்வரத்தின் சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று சுந்தரது ஊர்த்தொகைப் பதிகத்தில் இடம்பெறும் நான்காவது தேவாரத்தில், கோணேஸ்வரத்தின் சிறப்பும் இடம்பெறும். நான்காவது தேவாரத்தில், கோணேஸ்வரத்தின் சிறப்பும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அவை ஈழத்துப் பதிகங்களாகக் கருதப்படவில்லை.

எனவே ஈழத்துத் தேவாரப் பதிகங்களாகிய முப்பது தேவாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவற்றின் வாயிலாக எங்ஙனம் இயற்கைச் சிறப்பும் இறை சிறப்பும் அமைகின்றன என்பதைக் கீழ்வருமாறு நோக்கலாம்.

மாதோட்டம் - துறைமுகப் பட்டினம்

திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் அமைந்துள்ள மாந்தை, முன்னர் மாதோட்டம், மாதித்த என்ற பெயர்களால் அமைக்கப்பட்டது. இது ஓர் துறைமுகப் பட்டினமாகும். ஈழத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் புகழ்பெற்ற துறைமுகப் பட்டினங்களில் இதுவும் ஒன்றாகக் காணப்பட்டதை மகாவம்சம், சூளவம்சம், தீபவம்சம் போன்ற சிங்கள இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும், “நன்னகர் மாந்தை ஒன்னார் பணிதிறை கொணர்ந்த பாடுயர் நன்னா” என்ற அகநானூற்று செய்யுள் அடிவாயிலாகவும் “புன்னாலை புன்றெங்கு கும்மாந்தை” என்ற முத்தொள்ளாயிர அடிகளார் வாயிலாகவும் அறிய முடிகின்றது. அந்த வகையில் நான்மார்கள் பாடிய தேவாரங்களிலும் மாதோட்ட துறைமுகத்தின் சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுந்தரரது மூன்றாவது தேவாரத்தில் வரும் “வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்டம்” என்ற அடியின் மூலமும், ஆறாவது தேவாரத்தில் வரும் “வையம் மலிகின்ற கடல்”, ஏழாவது பாடலில் வரும் “வானத்துறு மலியுங் கடல்” என்ற அடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்றபோது, கப்பல்கள் மிகுதியாக நங்கூரம் இட்டிருப்பதும், இந்த உலகத்தவரால் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் துறைமுகமும் வானம் நெருங்கி வந்து அமையும் கடல் என்றவாறான சிறப்புக்களை மாதோட்டம் பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

இதனைப் போன்று திருஞானசம்பந்தரது பதிகத்தில் இடம்பெறும் இரண்டாம் தேவாரத்தில் “இருங்கடல் கரையில்” என்ற அடியும், நான்காம் தேவாரத்தில் வரும் “மறிகடன் மாதோட்டம்”, 5ம் தேவாரத்தில் வரும் “மலிகடன் மாதோட்டம்” என்ற அடிகள் வாயிலாக மாதோட்டத் துறைமுகத்தின் பெருமைகள் புலனாகுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

அடுத்து இருவரதும் பதிகங்கள் வாயிலாக மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் மலிந்திருந்த செல்வங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நோக்க முடிகின்றது. சம்பந்தரது எட்டாவது தேவாரத்தில் “பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டம்” என்ற அடியின் மூலமும் சுந்தரரது 10வது தேவாரத்தில் “கறையார் கடல் கழ்ந்த கழி மாதோட்ட நன்னகர்” என்ற அடிகள் மூலமும் புலனாகின்றது. அதன் பிரகாரம் மாதோட்டத் துறைமுகத்தில் பொன்னும், மாணிக்கமும், முத்தும், உப்பு விழைகின்ற உப்பளங்களும்,

மலிந்து காணப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் இங்கு பல்நாட்டு வாணிபம் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இதனை நிறுவும் முகமாகவே சென்ற நூற்றாண்டில் மாந்தையில் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது மணிகள், உலோகத் துண்டங்கள், பீங்கான் ஓடுகள், பலவிதமான சாடிகள் என்பன கிடைத்துள்ளன. இவை உரோம், பாரசீகம், சீனா, அரேபியா போன்ற பிரதேசங்களைச் சார்ந்தவையாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

கோணமாமலைத் துறைமுகம்

உலகின் தலைசிறந்த இயற்கைத் துறைமுகங்களில் ஒன்றாகிய திருகோணமலைத் துறைமுகம் ஏழாம் நூற்றாண்டிலும் சிறப்பெய்தி இருந்ததை ஞானசம்பந்தரது கோணமாமலைப் பதிகத்தின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

“...கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்கும்....”
“..... கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் கீழ்ந்து
கொள்ளமு னித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்....”
.....தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து
கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேர்க்கும்....”
“....துன்றுமொண் பௌவல் மௌவனுஞ் கீழ்ந்து
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவும்.....”

என்ற 1, 2, 4, 10 ஆகிய தேவார அடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்றபோது அதன் பிரகாரம் மிகவும் கொடியதாக அலைகள் எழுந்து வந்து வீசுகின்றதாகவும், அவ்வாறு வீசுகின்றபோது செம்பொன், முத்துச் சிப்பிகள் என்பனவற்றை அவ்வலைகள் கரையிலே கொண்டுவந்து குவிப்பதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் குடியிருப்புக்களும் காணப்பட்டதாக ஞானசம்பந்தர் ஞானக்கண் கொண்டு பாடிய மேற்படி தேவாரங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

மாந்தையின் இயற்கை வளப்பு

திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் இன்று போன்று 7, 8ம் நூற்றாண்டுகளிலும் சிறந்த இயற்கை வனப்புக்களோடு கூடிய தலமாக அமைந்ததைச் சம்பந்தரதும் சுந்தரதும் கேதீஸ்வரப் பதிகங்கள் மூலம் நோக்க முடிகின்றது.

சம்பந்தரது திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகம் காட்டும் இயற்கை வனப்பை நோக்குகையில் -

"...கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டம்...."

"...வாழையம் பொழின் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டம்..."

".... வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்சுகை நடமிடு மாதோட்டம்...."

".... மாவும் புகழும் கதலியு நெருங்கு மாதோட்ட நன்னகர்...."

என்ற 1, 6, 7, 9 ஆகிய மேற்படி தேவார அடிகளைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும் போது, மாதோட்ட நன்னகரிலே மிக்க வாசனை பொருந்திய மலர்கள் நிரம்பப் பெற்ற பூஞ்சோலைகள் மிகுதியாகக் காணப்பட்டனவென்றும், அவற்றோடு வாவழைமரச் சோலைகளும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றனவென்றும், அவற்றுள் மந்திகளாகிய குரங்குகள் தாவி மகிழ்ந்து கூத்தாடுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. மேலும் அத்தகைய இயற்கை வனப்பு மிகுந்த சோலைகளில் தேன் எடுக்க வந்த வண்டுகள் இனிமையாக பண் எனக் கூறத்தக்க பாடல்களைப் போன்று ரீங்காரம் செய்கின்றன. அந்த ரீங்கார ஒலியைக் கேட்டுச் சோலைகளில் உள்ள பெரிய மலர்கள் எல்லாம் மலருகின்றன. அவ்வாறு மலர்கள் மலர்வதைக் கண்டு அழகிய மயில்கள் எல்லாம் தமது நீண்ட தோகைகளை விரித்து ஆடுகின்றன. அத்தோடு அச்சோலைகளில் பூமரங்கள் மாத்திரமன்றி கமுக மரமும், பழ மரங்களான மாவும், கதலியும் செழித்துக் காணப்படுவ தாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்துச் சுந்தரரது திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகம் காட்டும் இயற்கை வனப்பை நோக்கும்போது இவரும் சம்பந்தரைப் போலவே சோலைகளில் வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்கின்ற இசை மரபையே முதன்மைப்படுத்திக் கூறுகின்றார். அதாவது

".....வரிய சிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்ட நன்னகர்...."

".....மட்டுண்டுவிண் டாடும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகர்...."

".....சிறையார் பொழில் வண்டி யாழ் செய்யுங் கேதீச்சரத்தானை...."

என்றவாறான 4, 8, 10 ஆகிய தேவார அடிகள் மூலம் நோக்க முடிகின்றது.

அந்த வகையில் மாதோட்டத்தில் அமைந்துள்ள சோலைகளுக்கு வருகின்ற வண்டுகள் யாழில் இருந்து மீட்டப்படுகின்ற இனிமையான இசையைப் போல இவை ரீங்காரம் செய்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்தோடு சோலைகளில் மிகுதியாகக் காணப்படும் தேன்களை உண்டமையால் அவை தமது நிலை தளர்ந்து ஆடுவதாகவும் சுந்தரர் கூறுகின்றார். இதன் மூலம் மாந்தையில் எந்தளவு தூரம் நீர்வளம் சிறந்து காணப்பட்டது என்பதை மறைமுகமாகப் புலப்படுத்துகின்றார்.

திருக்கோணேஸ்வரத்தின் இயற்கை வளப்பு

திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகத்தில் காணப்பட்டதைப் போன்று கோணேஸ்வரப் பதிகத்திலும் இயற்கை வளப்புக் காணப்படுவதை நன்கு நோக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் சம்பந்தரது பதிகத்தில் கோணேஸ்வரம், காவும், பொழிலும் சூழ்ந்த பகுதியாக விளங்கியது. அங்கு கனிமரச் சோலைகள் மட்டுமன்றி நிழல்தரு மரச்சோலைகளும் பூம்பொழில்களும் காணப்பட்டன.

“...விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை

வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்

குரந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்கூழ்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே”.

என்ற சம்பந்தரது ஏழாவது தேவார அடிகளை நோக்குகின்ற போது, மௌவல், மாதவி, புன்னை, வேங்கை, வண்செருந்தி, செண்பகம் ஆகிய மரங்கள் பெரிதாகப் பரந்து கிளைவிட்டுக் காணப்படுவதாகவும் அவற்றோடு முல்லைக்கொடி படர்வதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும் ஏனோ கேதீஸ்வரப் பதிகத்தில் இடம்பெறும் விலங்குகள் பற்றிய இயற்கை வர்ணனை இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும் இன்றுவரையும் கோணேஸ்வரர் ஆலயச் சூழலில் மான்களும் மயில்களும் மந்திகளும் காணப்படுவது அவதானிக்கத்தக்கதே.

தீர்த்தச் சிறப்பு

கேதீஸ்வரத்தின் புனித தீர்த்தமாகக் காணப்படும் பாலாவித் தீர்த்தத்தின் சிறப்பு ஆலயச் சிறப்பினைப் போன்று சமமாகப் போற்றப்பட்டு வந்ததை வரலாற்றுக் காலம்தொட்டு அறியமுடிகின்றது. அதாவது அநுராதபுரக் கல்வெட்டு ஒன்றிலே ஜேதவனராமத்துக்குத் தீங்கு

செய்பவர்கள் மஹாதொடியிலே (பாலாவி) பசுக்களை வதை செய்யும் பாவத்துக்கு ஒப்பாவார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்றே கதிர்காமத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்றும் கூறுகின்றது. அந்த வகையில் நமது கேதீஸ்வரப் பதிகங்களில் கேதீஸ்வரப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள பாலாவித் தீர்த்தத்தின் சிறப்புக்கள் எங்ஙனம் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நோக்குகையில், ஏழாம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்ட சம்பந்தரது பதிகத்தில் இத்தீர்த்தம் பற்றிப் பத்தாவது தேவாரத்தில் மாத்திரமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “.....மன்னுபாலாவியின் கரையில்....” என்பது அதுவாகும்.

மாறாக எட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சுந்தரது பதிகத்தில் ஒன்பது தேவாரங்களில் “பாலாவியின்” என்ற புனித தீர்த்தப் பெயர் இடம்பெற்று இருப்பதை நோக்கமுடிகின்றது.

அந்த வகையில் சுந்தரது

“....பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்

செத்தார் எனும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத்தானே”

என்ற முதலாவது தேவார அடிமூலம், இறைவன் மீது பக்தி கொண்டு அவன் பணி தொடரும் மெய்யன்பர்கள் ஒன்றுகூடி மன ஒருமைப்பாட்டோடு தொடும் தீர்த்தக் கரையாக பாலாவி அமைவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் பாலாவியின் கரையிலேதான் கேதீஸ்வரப் பெருமான் நிலையாக உறைகின்றார் எனவும் சுந்தரர் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது

“.....படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்

திடமா உறைகின்றான்திருக் கேதீச் சரத்தானே”

என்ற இரண்டாவது தேவார அடி இதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இன்று நாம் கேதீஸ்வரத்தில் பாலாவி என்ற அலைகள் அமைதியாக வீசும் சிறிய குளத்தையே காணமுடிகின்றது. ஆனால் எட்டாம் நூற்றாண்டில் பாரிய அலைகள் வீசி எழும் புனித தீர்த்தமாக இது அமைந்ததாகச் சுந்தரர் தனது நான்காவது தேவாரத்தில் “பரிய திரை எறியவரு பாலாவியின் கரைமேல்....” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதை நோக்க முடிகின்றது.

கங்கை, யமுனை முதலான நதிகள் எங்ஙனம் பாவம் தீர்க்கும் புனித நதிகளாகக் காணப்பட்டனவோ அவ்வாறே பாலாவித் தீர்த்தமும் அன்று பாவ வினை அறுக்கும் பாலாவியாகக் காணப்பட்டதைச் சுந்தரது மேல்வரும் ஒன்பதாவது தேவார அடி மூலம் நன்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

".....பாவம் வினை அறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல்

தேவன் எனை ஆள்வான் திருக்கேதீச் சரத்தானே"

சம்பந்தரது கேதீஸ்வரப் பதிகம் போன்றே கோணேஸ்வரப் பதிகத்திலும் கோணேஸ்வரப் புனித தீர்த்தமாகக் கருதப்படும் பாபநாச தீர்த்தச் சுனை பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும் ".....கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் கூழ்ந்த....." என்ற ஐந்தாவது தேவார அடியை நோக்குகையில் "சுனை" என அவர் கூறுவது இப்புனித தீர்த்தமாக இருக்குமோ எனக் கருதமுடிகின்றது. ஆயினும் அன்று மலையில் இருந்து பாய்ந்த பாபநாசச் சுனையே இன்று ஒடுங்கி பாபநாசக் கிணறாக கோணேஸ்வரத்தில் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இறை சிறப்பு

அடுத்து இறை சிறப்பை நோக்குகையில் முதலில் கேதீஸ்வரப் பெருமான் பற்றி எங்ஙனம் கூறப்பட்டுள்ளன என அவதானிக்கும்போது, சம்பந்தர் தனது கேதீஸ்வரப் பதிகத்திலே -

".....கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பார்

கேதீச்சரம் பிரியாரே"

".....தேவி தன்னொடுந் திருந்து கேதீச்சரத்

திருந்தவெம் பெருமானே"

என்றவாறு கூறியிருப்பதன் மூலம் இங்கு எழுந்தருளி உள்ள கேதீஸ்வரப் பெருமான் தனது அழகிய மார்பிலே பன்றியின் பற்களை மாலையாக அணிந்துள்ளார் என்றும், "தன்னிலமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்" எனத் திருவருட்பயன் கூறுவது போன்று தேவியோடு இணைந்தே திருவருள் புரியும் பண்பு வாய்ந்தவராகவும் இவர் சிறப்பிக்கப்படுகின்றார்.

அடுத்து சுந்தரது கேதீஸ்வரப் பதிகத்தில் காணப்படும் கேதீஸ்வரப் பெருமானின் இறை சிறப்புக்களை நோக்குகையில் இவ் இறைவன் தனது

சிவந்த கண்களால் அருள்புரிபவர் என்றும், ஞான ஒளியோடு, நாடுவோரை அன்பால் அடக்கி அருள் மழை பொழிபவராகவும் காணப்படுகின்றார். மேலும் இறந்த அடியவர்கள் முத்திப்பேறு பெற்று வந்து இவரைப் பணிந்து போற்றும் சிறப்பும் பொருந்தியர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“.....வங்கண்ணர வசைத்தான் திருக்கேதீச்சரத்தானே”

“.....சிட்டன் நமை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே”

“.....பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்

செத்தார் எனும் பணிவான்திருக் கேதீச் சரத்தானே”

என்ற தேவார அடிகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கோணேஸ்வரப் பதிகத்தில் காணப்படுகின்ற கோணேஸ்வரப் பெருமானின் சிறப்புக்களை சம்பந்தர் எவ்வாறு கூறுகின்றார் என்பதை அடுத்து நோக்கும்போது

“.....குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த

கோணமா மலையமர்ந் தாரே”

“.....கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே”

என்ற மேற்படி தேவார அடிகளின் மூலம் இங்கு எழுந்தருளி உள்ள கோணேஸ்வரப் பெருமான் வளைந்த வில்லை உடையவர் என்றும், இறைவனால் நற்பேறு பெற்றவர்கள் என்றென்றும் நம் உள்ளத்திலே நினைத்து தொழும் அளவு பெரும்புகழை உடையவர் இவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அம்பிகையின் சிறப்பு

இரு தலைகளிலும் எழுந்தருளி உள்ள அம்பிகையின் சிறப்பினை அடுத்து நோக்கும்போது, கேதீஸ்வரத்தில் எழுந்தருளி உள்ள கௌரி அம்பாளது சிறப்புக்களை சம்பந்தரது பதிகத்தில் காணமுடியவில்லை. ஆயினும் மாறாகச் சுந்தரரது கேதீஸ்வரப் பதிகத்தில் மிகுதியாகத் தேவியின் சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டிருப்பதை நோக்க முடிகின்றது.

சுந்தரர் அம்பிகையின் இடையின் அழகினை வர்ணிக்கும்போது, படர்ந்து செல்கின்ற மென்மையான வேரினைப் போன்றது இவரது இடை என இரு தேவார அடிகளில் குறிப்பிடுகின்றார். “படவேரிடை மடவாளொடு....”, “.....பையேரிடை மடவாளொடு....” என்ற தேவார அடிகள் அவையாகும்.

இதேபோன்று இனிமையான பானங்களை அருந்தும்போது எவ்வாறு இனிமை பயக்குமோ அவ்வாறே இனிமையான மொழிகளைப் பேசுபவர் இவ் இறைவி என்கிறார். அத்தோடு “....பட்டவரி நுதலாளொடு....” என்ற அடிகளின் மூலம் இவர் வில்லைப் போன்ற அழகிய நெற்றியை உடையவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்து கோணேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளி உள்ள மாதுமை அம்பாளது சிறப்பை நோக்கும்போது, சம்பந்தர் கௌரி அம்பாளது சிறப்பினைக் கூறாதது போலவே மாதுமையம்பாளது சிறப்புக்களையும் குறிப்பிடாமை நமது தவக்குறையே.

வழிபடும் அடியவரது பயன்கள்

இவ்விரு திருத்தலங்களையும் வழிபடுவோர் அடையும் பயன்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஏனைய பதிகங்களில் அவை பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

“....கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்

கடுவினை யடையாவே.”

“.....கேடிலாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக்

கெடுமிடர் வினைதானே.”

“.....அண்ண னண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க்கு

அருவினை அடையாவே”

“.....முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல்லார் தம்மேல்

மொய்த்தெழும் வினைபோமே”

“....அல்ல லாசறுத் தரனடி யிணைதொழு

மன்பரா மடியாரே”

“.....தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய அருள்செய்

கேதீச்சர மதுதானே”

என்ற அடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகின்றபோது, கேதீஸ்வரப் பெருமானைத் தொழுகின்ற அடியவர்களைப் பீடித்து இருக்கின்ற கொடிய வினைகள் விரைவில் நீங்கும் என்றும், கொடிய வினைப் பிறவிகள் அவரை ஒருபோதும் அடையாவென்றும், இரவு பகலாக கேதீஸ்வரப் பெருமானை வழிபடுபவரே அவரது துன்பங்கள் நீங்கிச் சிறந்த அடியவர்களாகக் கணிக்கப்பெறும் பாக்கியம் பெறுவார்கள் என்றும்,

நாள்தோறும் அடியவர்கள் வழிபட்டமையால் அவனது அருட்கடாட்சம் கிடைக்கப்பெறும் பலன் பெறுவார்கள் என்றும் சம்பந்தர் உறுதியாகக் கூறியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எனவே முடிவாக ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் மக்களது வரலாறு பற்றிக் கூறுவதும், அவர்தம் பண்டைய ஆலயங்களின் சிறப்புக்கள் பற்றிக் கூறுவதுமான எந்த ஒரு நூலும் அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இதுவரை எழவில்லை. ஆயினும் ஓரளவுக்கேனும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சில நூல்களில் ஒன்றாக இவ் ஈழத்து தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் அமைகின்றன. ஆதலால் முன்னே கூறப்பட்ட இயற்கைச் சிறப்புக்கள் மாத்திரமன்றி அவற்றின் கண் காணப்படும் இசை மரபுகள், யாப்பு மரபுகள், அணி மரபுகள் என்பன பற்றியும் விரிவாக நோக்கலாம். ஆதலால் இவ் ஈழத்துத் திருமுறைகளை மையமாகக் கொண்டு மேலும் பல விரிவான ஆய்வுகள் நடாத்தப்படவேண்டும். அப்போதுதான் மறைந்து கிடக்கும் நமது ஈழத்துச் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களின் உண்மைத் தரிசனங்களை மேலும் மேலும் வெளிக்கொண முடியும்.

நடேசபிள்ளை ஞானவேல்

விரிவுரையாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

இந்து மதம் காட்டும் வாழ்வு

“அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது
அதனிலும் அரிது கூன் குருடு செவிடு
நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது”

என்ற வாக்கிற்கிணங்க அருமையான மாட்சிமைமிக்க மனிதப் பிறவி எடுத்த நாம் மானிடம் போற்றத்தக்க வகையிலே வாழ்ந்து மற்றவர்களை வழிப்படுத்தவேண்டிய கடப்பாடு இருக்கிறது. எப்படியும் வாழலாம் என்றில்லாமல் இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று கற்பிக்கிறது எங்கள் இந்து மதம்.

இந்துக்களினுடைய நிலைக்களனாக ஆலயங்கள் மிளர்கின்றன.

“பசுவினது உடல் முழுவதும் பால் சுரந்தாலும் அதன் மடியின் வழியாகவே அது சொரியப்படுவது போல் எங்கும் கலந்திருக்கும் இறைவன் ஆலயத்தின் வழியாகவே வெளிப்பட்டு அருள்பாலிக்கின்றான்.

கோவில் கோபுரம் கூட தூரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கடவுளை ஞாபகப்படுத்தி சிதறும் சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனுக்கு அண்மையில் கொண்டு சென்று மனதைச் சாந்தமான வழியில் பயணிக்க வைக்கிறது. இதனாலேயே -

“கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்”;

“திருக்கோவிலில்லா திருவினாரும் அடவி காடே”

என்ற நல் வாக்கியங்கள் வெளிக்கிளம்பினவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. எந்த மதமும் கணவன் மனைவியாக கடவுளைக் கண்டதில்லை. ஆனால் இந்து மதத்திலே குடும்ப வாழ்க்கையின் கூறுகளாகவே தெய்வ அம்சங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. சிவன் - பார்வதி, பிரம்மா - சரஸ்வதி, முருகன் - வள்ளி என்று முதற்படியாக லௌகீக வாழ்க்கையையும் அடுத்தபடியாக துறவினையும் வலியுறுத்துகின்றது. வெறுமனே சந்நியாசிகளுக்கும் வாழ்க்கையைக் கண்டு பயந்தவர்களுக்கும் அடைக்கலம் கொடுக்கவில்லை.

“வாழ்க்கை அழகையின் மொழிபெயர்ப்பல்ல
விதையின் உறையை இழந்துதான் மரம் முளைக்கிறது”

என உளக் காயங்களுக்கு மருந்திடுவதோடு மனித வாழ்க்கையின் நாகரிகத்தை எதிரொலிக்கிறது. சினம் - சினத்தால் அழிவு, பொறாமை - பொறாமையால் அழிவு, ஆணவம் - ஆணவத்தால் அழிவு போன்ற உயர்ந்த மனித விழுமியங்களை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இன்றைய விஞ்ஞானத்தின் வியத்தகு வளர்ச்சிக்கு கூட வித்திட்டது இந்து மதமே. விஞ்ஞான ரீதியாக எப்போதோ சொல்லிவிட்டது. வானத்தில் பறக்கும் புஸ்பக விமானத்தைச் சிந்தித்தார்கள். பூமி சுற்றுவுதை பிரதட்சணம் மூலம் சொன்னார்கள். கடல் நீரை கடன் வாங்கி மேகம் மழை பொழிவதைச் சொல்லியது. சந்திரகிரணத்தைப் பற்றி விரிவாகச் சொன்னது. நட்சத்திரங்களின் நடமாட்டத்தைத் தத்துவமாகச் சொன்னது. இதனையே இன்றைய உலகம் பின்பற்றுகிறது.

உயர்வான இந்து மதத்தைப் பின்பற்றி பலர் வாழ்ந்து, வரலாறாகி வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். நாயன்மார்களின் மெய்சிலிர்க்கும் அற்புதங்கள் இதற்குச் சான்றாகும். காரைக்காலம்மையார் சைவத்திலே இறைவன் மீது கொண்ட பற்றினால் -

“பிறவாமை வேண்டும் பிறப்பு ஒன்று உண்டானால்
உன்னை மறவாமை வேண்டும்”

எனவும்

வைணவத்தில் கண்ணன் மீது தீராக் காதல் கொண்ட ஆண்டாளின் நிலையை -

“கண்ணன் என்னும் மன்னன் பெயரைச்
சொல்லைச் சொல்ல கல்லும் முள்ளும் புவாய் மாறுதே”

என்று தான் வெப்பம் மிகுந்த நேரத்தில் காட்டுவழியால் நடந்து வந்தபோது கண்ணனை நினைத்ததால் கல்லுக்கூட புவாக இருந்ததாக கண்ணதாசனது வரிகள் அழகுபடுத்துகின்றது.

யாக்கை நிலையாமையை இந்து சமய தத்துவஞானிகள் கூறியது விரக்தியை ஏற்படுத்த அல்ல, விழிப்பைக் கொண்டுவருவதற்கே!

“விட்டு விடப்போகுது உயிர் விட்டவுடனே
உடலைச் சுட்டுவிடப் போகின்றனர் சுற்றத்தார்”
என்ற பட்டினத்தார் பாடல் எடுத்துக் காட்டாகும்.

எனவே “நல்லது செய்பவன் நன்மை பெறுவான்” என்பது இந்துக்களது சித்தாந்தம். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அழிவில்லாத மதமாகிய இந்து மதத்தைப் பின்பற்றி பிறப்பின் மகிமையை அடைவதோடு ஏனையோரையும் இந்துமதக் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப வாழ வழிகாட்டுவதே ஒரு இந்து மகனின் கடமையாகவும் இந்து மதத்தின் குறிக்கோளாகவும் இருக்கிறது.

து. சுதர்சன்

ஆரம்பக் கல்வி,

1ம் வருடம்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

விஞ்ஞானத்தை விஞ்சி நிற்கும் திருத்தாண்டகம்

“நீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய்
நிறைகாலாய் இவையிற்றின் நியமமாகிய
பாதிபா யொன்றாகி யிரண்டாய் மூன்றாய்ப்
பரமானுவாய்ப் பழுத்த பண்களாச்
சோதியா யிருளாகிச் சுவைகளாகிச்
சுவைகலந்த அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின்
ஆதியாய் அந்தமாய் நின்றான் தன்னை
ஆளுநிற் கண்டடியேன் அயந்தவாறே”

- திருத்தாண்டகம்

திருநாவுக்கரசரின் ஆறாத் திருமுறையிலே அமைந்து விளங்குகிறது இத்திருத்தாண்டகம். இவ்வாறாந் திருமுறை முழுவதும் தாண்ட யாப்பினால் அமைக்கப்பெற்றது. இதனாலேயே அப்பர் சுவாமியவர்கள் “தாண்டக வேந்தன்” என்ற சிறப்புப் பெயராலே அழைக்கப்படுகின்றார்.

இவர் இவ்வுகை பொருள் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்க, பொருள் ஒன்றுதான் மூலம் பிறரால் அறிவிக்க அறியும் நிலையிலாத அறிவுடையதாய், அதே சமயத்தில் பிற எல்லாப் பொருள்களும் தம்மையின்றி அறிவைப் பெற முடியாததாய் அமைந்த பொருள்தான் மூலப்பொருள், முதன்மைப் பொருள் எனக் கொண்டு அப்பரம்பொருளையே கோயில் கொண்ட மூர்த்தியாகக் கண்டு வழிபட்டார்.

அவ்வகையிலே திருவாசார் திருப்பதிகத்திலே பாடப்பட்ட இப்பாசுரத்தின் உட்பொருளை நோக்கின் இச்சடவுலகையும் அதனுள்ளே உயிர் வாழும் சகல ஜீவராசிகளையும் நீதி பரிபாலனம் செய்பவனாகவும்

நிலம், நெருப்பு, நீர், ஆகாயம், காற்று எனப்படும் பஞ்ச பூதங்களையும் தனது கட்டளைப்படி ஒழுங்குபடுத்துபவனாக அதாவது வன்மை முதலிய பண்புகளையும், பொறுத்தல் முதலிய தொழில்களையும் செய்பவனாக எல்லாப் பொருள்கட்கும் பற்றுக்கோடாக பரமசிவமாக, சிவனும் சக்தியுமாக அரன், மால், அயன் என்ற மும்மூர்த்திகளாகவும் அணுவுக்கு அணுவாகவும், ஏழிசையும் செவ்வனம் நிரம்பிய பண்புகள் அனைத்தாகவும் சகலதையும் அறியும் அறிவாயும் அறியாமையைச் செய்யும் மலத்தின் ஆற்றலையும், அச்செயலைச் செய்யுமாறு தூண்டி அதன் வழி நிறற்றலின், “இருளாய்” என்று அருளியுள்ளார். மேலும் உலகில் உள்ள அறுஞ்சுமைகளாகி அச்சுவை கலந்த தன்மையுடைய பாலாகி ஞானமாகிய வீடாகி ஞானத்தின் அந்தமாகிய பயனாகி நிற்பவனைத் திருவாரூரிலே கண்டு கொண்டேன் என்பதே இப்பாடலின் உட்கிடை. உலகத்திலுள்ள சகலதுமாக அதாவது உலகை இயக்கும் சக்தியாக அப்பர் சுவாமிகள் அன்று கண்டு கொண்ட இப்பதியினை இன்று விஞ்சி நிற்கும் விஞ்ஞானமும் சிந்தித்தே நிற்கின்றது.

இவ்வுலகத் தோற்றம் பிரபஞ்சத் தோற்றம் பூமியைச் சுற்றிக் காணப்படும் மற்றைய கோள் தொகுதிகள் பற்றி ஆராய்ந்துவரும் விஞ்ஞானிகளே இப்பிரபஞ்சத்தில் வேறோர் சக்தியும் தொழிற்பட்டு வருகின்றது எனக் கருதுகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாகப் பிரித்தானிய நாட்டுப் பேராசிரியரான “ஸ்மார்ட்” பூமியின் தோற்றம் என்ற நூலில் “எல்லோருக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் விஞ்ஞானியல்லாதவர்களுக்கும் தெய்வீக படைப்பாளி ஒருவனிடத்தில் முன்பு எவ்வளவு நம்பிக்கை இருந்ததோ அதேபோல் இப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையை நோக்கலாம்.

இப்பரந்த அண்டவெளியிலே எல்லாம் ஒரு நெறியைப் பின்பற்றிச் சுழல்கின்றன. ஓரணவும் இவ்வண்டத்தில் இயக்கமற்று இருப்பதில்லை. அணுக்குள் இயங்கும் சிற்றணுக்களும் சுழன்று கொண்டே இவ்வண்டத்தை இயக்கிவருகின்றன என எல்லாம் ஆராய்ந்துவரும் விஞ்ஞான ஆய்வுகள் யாவும் ஆராய்பவனைக் கணக்கிலெடுக்காமல் தனியே ஆராயப்படுகின்ற பொருளை மட்டுமே ஆராய்ந்து வந்துள்ளன.

ஆனால் ஐன்ஸ்டீன் காலமும், இடமும் பொருள்களல்ல, காண்பவனின் மனக் குறிப்புகளே காலம். இடம் என்கின்ற பொருள்களில் உள்ள பொருள்கள் என்கிறார். எனவே ஆராய்விற காண்பானைத் தழுவாது ஆராய்வது தவறு என்றும் காண்பானும் காட்சிப்பொருளுமாய் இயைந்து காண்பதே முறைமையாம் என்கிறார். உதாரணமாக ஓரணுவில் இயங்கியும், இயங்காததுமான தன்மைகளை நோக்கி அறிவது பார்க்கிறவனின் சார்பு நிலையிற் தங்கியிருக்கின்றதென்பதும் சார்பு நிலை கெட்டான் தன் அணு இயங்கியும் இயங்காததுமான இரு நிலைகளில் அதன் நியதி இருக்கிறது என்ற உண்மையைப் புரிவான் என்கிறார். எனவே ஐன்ஸ்டீன் தனது விஞ்ஞான ஆய்வுக்கு அப்பாலான புரிந்துகொள்ளமுடியாத சக்தியைப் பற்றிச் சிந்தித்து இருக்கின்றார் என்பது புரிகின்றது.

எனவே திருநாவுக்கரசர் திருவாயால் அனுபவ மொழிகளாக உதிர்த்த திருப்பதிகங்களில் மேற்கூறப்பட்ட திருத்தாண்டகம் இன்று விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுக்கும் மேற்பட்டது அன்றே. அவர் அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் மூலமாய், கருவாய் நின்ற பொருள் ஒன்றே அது ஏனைய பொருள்களுக்கெல்லாம் அறிவுணர்த்தும் நிலைபெற்ற தலைமைப் பொருள். அதுவே இறைவன் என தன் அனுபவத்தினூடே கண்டு வழிபட்டமை வியக்கத்தக்கதல்ல, போற்றத்தக்கது.

அ. கிருபாகரன்

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வகுபடம்.

கோயிலும் குடியும்

சமயம் என்பது மக்களை நல்வாழ்வுக்குரியோராகச் சமைத்து வாழ்வின் இன்பத்தை நெறி நின்று துயக்கச் செய்வது. அதாவது மக்களாகப் பிறந்தவர்கள் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வழிகாட்டுகின்றன. எனவேதான் சமய நெறியினைத் “திரு நெறி” என்றும் போற்றினர் நம் முன்னோர். பண்டைத் தமிழ் மக்கள் சமயமற்ற வாழ்வு ஒன்று இருக்கமுடியும் என்று கருதியதாகவும் தெரியவில்லை. உடனும் உயிரும் ஒன்றியிருப்பதற்கு உணவு எப்படி இன்றியமையாததோ அப்படியே வாழ்வும் பயனும் இன்பமும் ஒன்றியிருப்பதற்குச் சமயம் இன்றியமையாதது.

தம் சமயம்சார் தெய்வங்களுக்கு வழிபாட்டிடங்கள் அமைத்து அவற்றைப் பேணிப் போற்றி வழிபடும் மரபு தொன்று தொட்டே வந்துள்ளது. இதனையே “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற வாக்கியம் எடுத்துக் கூறுகிறது. இவ் வழிபாட்டிடங்கள் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. “பசுவினது உடலெங்கும் பால் சுரந்து காணப்பட்டாலும் அதன் மடியிலிருந்தே பாலைப் பெறமுடியும். அதுபோல் கடவுள் எங்கு வியாபித்திருந்தாலும் கோயில்களே அருள் பெருகும் இடங்களாகக் கொள்ளத்தக்கன.

குறிப்பிட்ட இடத்தை இறைவனின் உறைவிடமாகக் கொண்டு வழிபாடாற்றும்போது மற்றைய இடங்களில் இல்லாத மாண்பும், புனிதமும் அந்த இடத்துக்கு ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. அந்த வகையில் கோயில்கள் இறைவனின் உறைவிடமாக விளங்குவதால் புனிதமும் பொலிவும் உடையனவாகத் திகழ்கின்றன. ஊரில் பல கட்டடங்கள் இருந்தாலும் கோயில்தான் தூய சிந்தனைகளை வளர்க்கும் மைய நிலையமாக விளங்குகின்றது. அதனாலேதான் கோயில் அமைப்புக்கூட அண்ணாந்து பார்த்து ஆண்டவனின் மதிப்பும் மரியாதையும் கொள்ளக்கூடிய வகையில் உயர்ந்த கோபுரங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

கோயில் என்பதை கோ + இல் என்று பிரித்து நோக்கலாம். “கோ” என்றால் தலைவன் இருக்கும் இடம் எனவும் வீடு எனவும் பொருள் கொள்வர். இறைவன் இருந்து மக்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யும் இடம்தான் கோயில். எம்மைப் பொறுத்தவரை கோயில் வாழ்க்கையில் இருந்து பிரிக்கமுடியாத நிறுவனமாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. **“திருக்கோயில் இல்லாத திருவினூரும் – அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே”** என்ற வரித்தொடர்கள் கோயிலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

ஆன்மீக உணர்வைப் பெறாத மனிதன் முழு மனிதன் ஆகமாட்டான். புற அழுக்கைப் போக்க நீராடுதல் போல அக அழுக்கைப் போக்க ஆயை வழிபாடு துணை செய்கிறது. எனவே தான் “ஆயைம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்றனர் நம் பெரியோர்.

கோயிலில் நடைபெறும் கிரியைகள், அபிஷேகம், அலங்காரம், ஆராதனை அனைத்துமே இறை அனுபவத்தைத் தோற்றுவிக்கத் துணை செய்கின்றன. நாம் செய்யும் எக்காரியத்தையும் சிவார்ப்பணமாகச் செய்ய எம்மைத் தூண்டுகின்றன எனலாம். கோயிலில் ஓங்கி உயர்ந்த மணிக் கோபுரத்தில் இருந்து ஒலிக்கும் மணி ஓசை கோயிலுக்குச் செல்லாத வார்க்குக் கூட மனதில் இறைவனை நினைக்கத் தூண்டுகிறது. வீதி உலா நகர் வலம் என்பன கூட கோயிலுக்குச் செல்ல முடியாதவர்க்கு அருள் பாலிப்பதற்கான செயல்முறை எனலாம்.

ஆன்மீக உணர்வைப் பெருக்கும் கோயில்கள் வழிபாட்டுக்கு மட்டுமல்லாது வாழ்க்கை நெறிக்கும் வழிகாட்டவேண்டும் வழிபாட்டிபங்களாக மட்டுமன்றி சமுதாயத்தின் பல்வேறு தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் நிறுவனங்களாக மாறவேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் மன்னரது கட்டளைகள் கோயில்களில் முரசறைந்து அறிவிக்கப்பட்டன. கிராம பரிபாலனத்துக்கா மன்னர்கள் வருகை தந்தபோது கோயில்களில் தங்கியிருந்தே நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டதோடு பஞ்சாயத்துக்களும் கோயில் மண்டபத்திலேயே நடைபெற்றன. மக்களின் இலக்கிய, இதிகாச, சமய அறிவு, கோயில்களிலேயே வளர்ந்தது. இதன் காரணமாக அமைதியான சமுதாய வாழ்க்கை அமைந்து

காணப்பட்டது. புராண படன மண்டபமாக, தருக்க மண்டபமாக இசை அரங்காக, கலைகளின் இருப்பிடமாக சமுதாயத்தின் அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் நிறுவனமாக அமைந்தமையால் ஒழுங்கும், கட்டுப்பாடும், ஆன்மீகச் சிந்தனையும் அனைவரிடமும் நிறைந்து காணப்பட்டது.

இந் நிலையை இன்று நாம் வாழும் காலத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்கின் கோயில்களின் எண்ணிக்கையும் அளவும் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இவை காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப சமுதாயக் கோயிலாக மாறவேண்டும். இன்று எதிர்காலம் பற்றிய நிச்சயம் இல்லாத ஏக்கமும், துன்பமும் அவலமும் மிக்க காலமாகக் காணப்படுகின்றது. இளம் தலைமுறையினர் சமூகத்தின் சவாலாக அமைந்து காணப்படுகின்றனர். குழு மோதல்கள், குற்றச் செயல்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவோர் தமக்கும் - பாதிக்கப்படுவோருக்கும் ஏற்படும் துன்ப துயரங்கள் பற்றி சிந்திப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் சமயம் வாழ்வியலோடு பிணைக்கப்படாமையானது “அறம் செய விரும்பு” எல்லாம் மனதிலும் ஆழமாகப் பதியாமையே எனலாம். தலைவனை இழந்து, தந்தையை இழந்து, தாயை இழந்து சகோதரனை இழந்து தொழிலை இழந்து, சொத்தை இழந்து கால், கையை இழந்து அங்கவீனமானோர் எத்தனையோ பேர் எம்மத்தியிலுள்ளனர். இவர்களைப் பற்றி இவர்களது எதிர்காலம் பற்றி இச் சமுதாயத்தில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இவ் வேளையில் கோயில்களின் பங்களிப்பு எத்தகையதாய் இருக்கவேண்டும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஆரம்ப காலம் போன்று வெறும் வழிபாட்டு நிலையங்களாக மட்டுமல்லாது சமுதாய நிறுவனமாகச் செயற்படவேண்டும். நீதி மன்றத்தில் கோயில்கள் எதிராளிகளாக நிற்கும் பரிதாபம் மாறவேண்டும். கோயிலில் பூசை முடிந்ததும் கோயிலைப் பூட்டிவிட்டுச் செல்லும் நிலை மாறவேண்டும். தற்காலத்தில் பூசை நேரம் வரை ஆலய வாயில் திறந்தும் பூசை முடிந்ததும் தாழிட்டு விடுவர். இந்நிலை மாறவேண்டும். ஆலயங்கள் கல்விக் கூடங்களாக, கலைக் கோயிலாக, ஆதுவர் சாலைகளாக, அன்னசத்திரங்களாக, மக்கள் மனதில் நம்பிக்கையூட்டும் அமைப்புக்களாகச் செயற்படவேண்டும்.

பெயருக்காகவும் புகழுக்காகவும் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவு செய்வதை விடுத்து உண்மையான பக்திக்காக, மானுட மேம்பாட்டுக்காக கோயில்களின் பணிகள் விரிவடைய வேண்டும். வாழ்வியலோடு சமயமும் அறநெறியும் ஒன்றுபட வேண்டும். சமயப் பணியாகிய ஆத்மீகப் பணியுடன் சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் வகையில் கோயில்களின் பணிகள் விரிவடைய வேண்டியது அவசியமாகும். அதுவே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

த. அருச்சுவன்

2ம் வருடம்,

இந்து சமயம்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

தேர்த் திருவிழா

இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் இடத்தை கோயில் எனவும் ஆலயம் எனவும் அழைப்பர். கோயில் என்ற பெயர் கோ + இல் எனப் பிரித்து நோக்கலாம். “கோ”, என்றால் இறைவன் எனவும் “இல்” என்றால் இருப்பிடம் எனவும் பொருள் கொள்வார். ஆலயம் என்பது “ஆ” என்றால் ஆன்மா எனவும் “லயம்” என்றால் சேருவதற்குரிய இடம் என்பார். அதாவது ஆன்மார்கள் உறையும் இடம் ஆலயம் என்பர்.

ஆலயங்களில் நித்திய பூசைகள், மஹோற்சவங்கள் என்பன நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவை பஞ்சகிருத்தியங்களைக் குறிப்பனவாக அமைகின்றன. அந்தவகையில் நித்திய பூசைகளில் நிகழ்த்தப்படுவன நித்திய பஞ்சகிருத்தியம் என்பார். இது ஆலயங்களில் தினமும் இடம்பெறும் கிரியை ஆகும். நித்திய பூசைகளிலே

அபிஷேகம்	- படைத்தல்
நைவேத்தியம்	- காத்தல்
தூபம்	- அழித்தலையும்
கற்பூர ஒற்றைத்தீபம்	- மறைத்தல்
கற்பூர அடுக்குத்தீபம்	- அருளல்
குறிப்பனவாகும்.	

மஹோற்சவம் என்பது மகா + உற்சவம் எனப் பிரித்து நோக்கலாம். “மகா” என்பது மேலானது என்றும் “உற்சவம்” உத்தம யாகம் எனப் பொருள்படும். எனவே ஆன்மாக்களை உய்விக்கும் பொருட்டு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையும் குறிக்கும். இதனை “மகா பஞ்சகிருத்தியங்கள்” என அழைப்பர்.

கொடியேற்றம்	- படைத்தல்
வாகனாதி உற்சவங்கள்	- காத்தல்
தேர்த்திருவிழா	-
மௌனத் திருவிழா	- மறைத்தல்
தீர்த்தத் திருவிழா	- அருளலையும் குறிப்பதாகும்.

தேர்த் திருவிழா மிகவும் சிறப்புக்குரியதாகும். தேர் அக்கினிச் சுடரின் வடிவத்தைக் கொண்டது. இது அழித்தல் தொழிலைக் குறித்து நிற்கின்றது. அடியாரிடமுள்ள ஆணவ வலிமையைக் குறைத்தல் இவ்விழாவின் பார்ப்படும்.

முப்புரங்கள் என்று சொல்லப்படும் இரும்புக்கோட்டை, வெள்ளிக் கோட்டை, பொற்கோட்டை என்பவற்றை சிவபிரான் அழிப்பதற்காக அல்லது தகர்ப்பதற்காக பூமியைத் தேராகவும் சூரிய, சந்திரனை சிவனாகவும் மகாமேரு மலையை வில்லாகவும் வாசுகி என்ற பாம்பை நாணாகவும் பிரம்மா தேரோட்டியாகவும் நான்மறைகள் குதிரைகளாகவும் விஷ்ணுபகவானை அம்பாகவும் கொண்டு சென்றாரென்று கூறப்படுகிறது. எனினும் இத்தனை ஆயத்தங்களையும் சிவனார் கொண்ட போதும் நான்தான் முப்புரங்களையும் அழிக்கப்போவதாக விஷ்ணு மனத்தில் எண்ணினாராம். இதனைத் தன் குறிப்பால் அறிந்துகொண்ட சிவனார் தமது சிரிப்பினாலே முப்புரங்களை அழித்தார் என புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன.

அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனை

முப்புரம் சென்றனை என்பார்கள் மூடர்கள்

முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம்.

என்பது திருமூலர் வாக்கு.

இங்கே முப்புரங்கள் என்று கூறுபவை மும்மலங்களாகும். அவையாவன - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பனவாகும்.

தேர்த்திருவிழா இடம்பெறும்போது தேர் ஊர்வலத்துக்கு முன்னதாகத் தேர்ச் சில்லின் முன் ஆயிரக்கணக்கான தேங்காய்கள் உடைக்கப்படுகின்றது. இதன் தத்துவம் யாதெனில் எமது ஆசாபாசங்கள் நீங்கப் பெறுமாயின் இறையருட் காட்சியும் இறையருள் நுகர்வும் கிடைக்கப் பெறுவது என்பதாகும்.

தேரிலே பவனி வந்தருளிய பெருமான் தேரிலிருந்து அவரோ கணிப்பதற்கு முன்பு எம் பெருமானுக்கு பச்சை சாத்தப்பட்டு நறுமணம் மிக்க இலை மாலையால் அங்கரித்து பன்னீர் தூவுவார். இது அழித்தல் தொழிலைச் செய்தருளிய எம் பெருமானின் திருவுள்ளத்தை குளிர் விப்பதைக் குறித்து நிற்கின்றது. இதன் பின் சுவாமி ஆலயத்தினுள் சென்றதும் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் நடைபெறும்.

செல்வி. ஜீவரதி சிவராசசிங்கம்

2ம் வருடம்,

இந்து சமயத் துறை,

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

பழங்காலத்தில் காணப்பட்ட இந்துக்களின் கல்வி மரபுகள்

“கண்ணுடையார் என்போர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையார் கல்லா தவர்”

என்கிறார் வள்ளுவர்.

ஆரம்ப காலம் தொட்டு இன்றுவரை கல்வி என்பது மிக முக்கியமான ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றது எனலாம். அந்த வகையில் -

வேத காலங்களில்....

வேத காலங்களில் கல்வியானது குருகுலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனலாம். இந்தக் குருகுலக் கல்வியானது குருவை மையமாகக் கொண்டு கல்வி கற்பதைக் குறிக்கும். “கு” என்பது அஞ்ஞானத்தை அழிப்பது என்றும் “ரு” என்பது மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுப்பது என்றும் “குலம்” என்பது கோயில் எனவும் பொருள் கொண்டு அஞ்ஞானத்தை அழித்து மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற கோயிலே குருகுலம் எனப்பட்டது.

வேதம் தோன்றிய காலத்தில் குருகுலக் கல்விப் பாரம்பரியமானது செவி வழியாகவும் மன வழியாகவுமே “சுருதி - எழுதாமறை” ஆகப் போதிக்கப்பட்டிருந்தது. இது பற்றி இருக்கு வேத பிரமச்சரிய சூக்தப் பகுதிகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வேத காலத்தில் குருகுலக் கல்வியானது குருவின் வீட்டிற்குச் சென்று குருவிற்கும் குருபத்தினிக்கும் சேவை செய்து அதன் பின் குருவிடம் சென்று அவரைச் சூழ்ந்து இருக்க குரு தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் மாணாக்கருக்கு வேதப் பாடங்களை வாயாற் சொல்ல அம்மாணாக்கர் அதனை செவி வழியாகச் செவிமடுத்து நாள்தோறும் பல மணி நேரம் அப்பாடங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மனைஞ் செய்தனர்.

வேதத்தைச் செவ்வையாக விளங்கிக் கொள்வதன் பொருட்டு வேதங்களின் ஆறு பகுதிகளான கற்பம், சி்ட்கை, வியாகரணம், சோதிடம், சந்தோவிசிறி, நிருத்தம் என்பனவும் கற்பிக்கப்பட்டது. அத்தோடு

மாணவர்கள் வேதங்களை மட்டுமன்றி வேறு பல கலைகளையும் கற்றதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

உபநிடதங்களில்

வேதத்தின் இறுதிப்பகுதியாக அமையும் நூல்கள் உபநிடதங்கள் ஆகும். உபநிடதம் வடமொழியில் 'உபநிஷத்' எனப்படும். உபநிஷத் என்பது குருவிற்கு அண்மையில் சீடர்கள் அமர்ந்திருந்து கற்பதைக் குறிக்கின்றது. இதில் பிரம தத்துவம், ஆன்மா, பிரபஞ்ச ஒழுக்கம், நீதி என்பன கற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் கற்பிக்கும் பிராமணர் சந்தம், உச்சரிப்பு, ஸ்லோகம், வர்ணம் முதலியவற்றை பக்குவப்பட்ட தகுதியான சீடர்களுக்குப் போதிக்கும் நிலை இருந்ததாக அறிய முடிகிறது.

வேத உபநிடதங்களைப் போதிக்கும் போது தர்க்கித்தல், பரிசோதனை, பரிசீலனை, உபகதை, செயன்முறை, உவமை, உதாரணம், விளக்கம், வினாவிடை எனும் முறைகளைக் கொண்டே போதனைகள் இடம்பெற்றன.

வேத உபநிடதக் கல்வி தகுதியானவர்களுக்கே போதிக்கப்பட்டது என அறியமுடிகிறது. ஏழு வயது பூர்த்தியான உபநயனம் பெற்றுச் சிறந்த கோத்திர வழித்தோன்றலாக பொறுமை, மன ஒருமைப்பாடு, கல்வியில் ஆர்வம், வசீகரத் தோற்றம், புத்திக்கூர்ம என்பனவும் உடையவராக இருப்பது அவசியமாக இருந்தது.

"பொய்யிலிருந்து மெய்க்கும் இருளிலிருந்து ஒளிக்கும் இறப்பிலிருந்து இறவா நெறிக்கும்" இட்டுச் செல்வதாகவே வேத உபநிடதக் கல்வி அமைந்திருந்தது.

இதிகாசங்களில்....

இதிகாசங்களில் ஒன்றாகிய இராமாணத்தை நோக்கின் அயோத்தி அரசன் தசரதனின் புத்திரர்கள் இராமன், இலக்குமணன் வசிட்டரின் வீட்டிற்குச் சென்று கல்வி கற்றனர். குருகுலக் கல்வியில் அரசன், ஏழை என்ற வித்தியாசம் பாராட்டப்படமாட்டாது என்பதை அரசனின் மகனான

இராமனும் ஏழைப் பிராமணனின் மகனும், காந்தீப முனிவரிடம் சென்று அவருக்குப் பணிவிடை செய்து கல்வி கற்றதாக பாகவத புராணம் கூறுகின்றது.

பாரதத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்கள் துரோணரிடம் கல்வி, கலைகள், படைக்கலப் பயிற்சிகளைப் பெற்றனர். கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனுக்கு குருவாக இருந்து பகவத்கீதையைப் போதித்தனர்.

ஏகலைவன் துரோணரைக் குருவாகக் கொண்டு குருவிற்குத் தட்சணையாகத் தனது பெருவிரலை அளித்தான் என்று மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

புராணங்களில்.....

புராணங்களில் முருகப் பெருமான் தந்தையாகிய சிவனுக்கு 'ஓம்' எனும் பிரணவப் பொருளின் கருத்தை ஞான உபதேசம் செய்ததை அவதானிக்க முடிகிறது.

இந்து ஒருவனது வாழ்க்கைப் படிமுறைகளாகிய பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரகஸ்தம், சந்நியாசம் ஆகிய நிலைகளில் பிரமச்சரிய நிலை முதற்படிமுறையாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடலாம்.

சங்க, சங்கமருவிய காலம்

சங்க காலத்தில் குருகுலக் கல்வியானது அறிவுடையோரிடமிருந்து ஏனையோர் கற்றதாகவும் சங்கமருவிய காலத்தில் சமணர்கள் சமணப் பள்ளிகள் மூலமும் பௌத்தர்கள் விகாரைகள் மூலமும் காரைக்கால் அம்மையார், பேயாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார் பதிகங்கள் மூலமும் இந்து சமயத்தைப் போதித்தனர்.

சோழ, விஜய நாயக்கர் காலத்தில்....

சோழர் காலத்தில் இராஜராஜசோழன் ஆலயங்கள், மண்டபங்கள், கல்விச்சாலைகளாக மாற்றியதாக இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. நாயக்கர் விஜயப் பேரரசு ஆங்காங்கே மடங்களையும், ஆதீனங்களையும் நிறுவி சமயத்தைப் போதித்தன.

ஐரோப்பியர் காலத்தில் மேனாட்டார்வருகையால் பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் ஆகிய துறைகளில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன.

தற்காலங்களில்...

தற்காலங்களில் குருவும் மாணவர்களும் ஒரே இடத்தில் இருந்து கல்வி கற்கின்றார்கள். மாணவர்கள் தாம் விரும்பிய துறையினைக் கற்பதற்கான கீழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

ஆரம்ப காலங்களில் உண்மைப் பொருளை அறிவதற்காகக் கல்வியினை நாடிச் சென்றனர். ஆனால் தற்போது தொழில் வாய்ப்புக்களைத் தேடவும் பொருள் பலத்தைத் தேடவும் உதவும் ஒன்றாகவே கல்வி காணப்படுகின்றது.

"அருளி னார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை

பொருளினார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை"

என்கிறார் வள்ளுவர்.

தற்காலக் கல்வி விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மெய்ஞ்ஞானம் குறைந்து ஒழுக்கம், சத்தியம், குருபக்தி, கடமை போன்ற பண்புகள் படிப்படியாகச் சீரழிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

வளர்ந்துவரும் இளஞ் சமுதாயத்தினராகிய நாம் இவ்வாறு இராது ஒழுக்கம், சத்தியம், குருபக்தி என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து கல்வியினைக் கற்று முன்னேற்றத்தினை அடைவோமாக.

ரங்கநாதன் சமந்தரூபன்

இந்து சமயம்,

2ம் வருடம்.

நாட்டார் சமய வழிபாட்டில் அம்மன் வழிபாடு

நாட்டார் தெய்வங்களில் அம்மன், காளி, மாரி, பேச்சி முதலான பெண் தெய்வங்களும், வைரவர், ஐயனார், வதனமார், அண்ணமார், பெரிய தம்பிரான், மதுரை வீரன் முதலான ஆண் தெய்வங்களும் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

பெண் தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர் புடைய அம்மன் வழிபாடு இலங்கையில் மிகப் பழங்காலந் தொட்டு நிலவி வருகின்றது. உலகத்தின் தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் சிவனுக்குத் துணையாக நின்று செயற்படுவதால் அம்மன் வழிபாடு முக்கியம் பெறுகின்றது. கண்ணகி அம்மன், பத்தினி அம்மன், மாரியம்மன், காளியம்மன், பேச்சியம்மன், கடலாச்சியம்மன், திரௌபதி முதலான பல நாமங்களால் போற்றப்படுகின்றாள்.

அம்மன் வழிபாடானது பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக வழிபடப்படுகின்றது. நோய்கள் வராதிருப்பதற்காகவும், காவல் தெய்வமாகவும் அம்மன் திகழ்கின்றாள். இயற்கை அனர்த்தங்களில் இருந்தும், நோய் துன்பங்களில் இருந்தும் மக்களை அம்மன் காப்பாள் என்ற நம்பிக்கை கிராமிய மக்களிடம் காணப்படுகின்றது.

அம்மன் வழிபாடானது யாழ்ப்பாணம், வன்னி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, சிலாபம், மலையகம் போன்ற இடங்களில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றது. வன்னிப் பிரதேசத்தில் அம்மன் வழிபாட்டு முறைகள், பஞ்சாங்கம் பார்த்தல், பாக்குத் தெண்டல், ஊர்காவல் பண்ணுதல், கும்பம் வைத்தல், மடைப் பண்டமெடுத்தல், தடைவெட்டல், பரிகலம் அழைத்தல், வளர்ந்து நேருதல், பொங்கல், குளிர்த்தி, பாடல், பரிகலம் வழிபடுதல், மடை கலைத்தல் என்ற ஒழுங்கில் நடைபெறும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் அம்மன் சடங்கு, ஊர்காவல் பண்ணுதல், கதவு திறத்தல் என்னும் நிகழ்வுகளுடன் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. ஊர் சுற்றுதல், தெய்வம் ஆடுதல், கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், கல்யாணச் சடங்கு, மடிப்பிச்சை எடுத்தல், நெல் குற்றுதல், விநாயகப்பானை வைத்தல், குளிர்ந்தி பாடல், தீ மிதிப்பு, கதவடைத்தல், எட்டாம் நாள் சடங்கு என்ற வகையில் இடம்பெறுகின்றது. மலையகத்தில் முக்கியம் பெற்ற மாரியம்மன் வழிபாட்டில் கரகம் பாலித்தல், அடையாளம் காட்டுதல், குடி அழைத்தல், காப்புக் கட்டுதல், இடும்பன் பூசை முதலிய சடங்குகள் நடைபெறும். ஆலயத்திலிருந்து கரகங்கள் எடுத்து வரும்போது வேப்பிலைக் கொத்தை வீசி ஓயிலாட்டம் ஆடப்படும், பம்பை, உடுக்கு, தப்பு முதலியவையும் இசைக்கப்படும்.

அம்மன் சடங்கு ஆரம்பமானதும் ஊர் மக்கள் பயபக்தியுடன் நடந்து கொள்வர். வீடுகளில் மச்சம், மாமிசம் உண்பதையும் உணவினை வதக்குதல், தாளித்தல், பொரித்தல் போன்ற செயல்களையும் இடித்தல், வறுத்தல் போன்றவற்றையும் தவிர்த்துக் கொள்வர். ஏனெனில் இவற்றைச் செய்தால் அம்மனின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டும் என்பதாகும்.

க. பிரியதர்சினி

இந்து சமயத்துறை,

இரண்டாம் வருடம்.

சமூகமயமாக்கலில் ஆலயங்களின் பங்கு

“கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்”! என்ற முது மொழிக்கேற்ப யாழ். குடாநாட்டிலே சைவ ஆலயங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவே உள்ளன. ஒரு சைவ ஆலயம் தன்னும் இல்லாத ஒரு கிராமத்தை இன்று காணமுடியாது. மக்கள் கடவுள் மீது வைத்துள்ள அதீத நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு தான் இவ்வாலயங்கள் தோன்றக் காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் சிறிய சிறிய ஆலயங்களாக இருந்தவை எல்லாம் இப்பொழுது சிற்ப வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய அழகிய ஆலயங்களாகக் காட்சி தருகின்றன. மக்கள் தாம் நல்லபடி வாழவேண்டு மென்ற எதிர்பார்ப்புடன் இந்தப் பணிகளைச் செய்வதிலும் தவறு இல்லை. ஆயினும் இவ்வாலயங்களை நிர்வகித்துவரும் பரிபாலனசபையினர், தர்மகர்த்தாக்கம், ஆலயப் பிரதமகுருமார் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரும் முன்னெடுத்துவரும் இந்தப் பணிகளின் மூலம் சமுதாய மட்டத்திலே சமூகமயமாக்கல் ஏற்பட்டுள்ளதா? என அலசுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலில் “சமூகமயமாக்கல்” (Socialization) என்பது யாது? முதன் முதல் வீட்டிலிருந்து வெளி உலகிற்குக் காலடி எடுத்து வைக்கும் குழந்தை, சமுதாய மட்டத்திலுள்ள பலதரப்பட்டவர்களுடன் சமூகமாக உரையாடி, அந்தச் சமூகத்திலே இயைந்து வாழக்கூடிய அனைத்துப் பண்புகளையும் பெற்றுக்கொள்ளல் சமூகமயமாக்கல் எனக் கூறலாம். பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், மாதர் சங்கங்கள் போன்ற ஏனைய நிறுவனங்களும் குழந்தைகளைச் சமூகமயமாக்கும் பணியைச் செய்யவே தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. எனவே ஆலயமும் ஒரு சமூக நிறுவனம் என்பதால் சமூகமயமாக்கும் பணியைச் செய்வதில் ஆலயங்களுக்கு அதிக பங்குண்டு என்பதை எவரும் மறுதலிக்க மாட்டார்கள். ஏனைய நிறுவனங்களைவிட ஆலயங்கள் தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்தவை. என்ன காரணத்திற்காக ஆலயங்கள் மக்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டனவோ அதன் பலாபலன்களை மக்கள் பெற்றாக வேண்டும். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ ஏற்ற சமூக இயைபாக்கங்களைக் கொண்ட சமூகமாக மக்கள், குறிப்பாக இளைஞர் சமூகம் வளர்த்தெடுக்கப்படவேண்டும். இதற்கேற்ற

முறையிலே ஆயை நிர்வாகிகள், தர்மகர்த்தாக்கள் ஆயைப் பூசகர்கள் தொழிற்பட்டாக வேண்டும்.

இன்று ஆயைங்கள், பொது வைபவங்கள், விளையாட்டு நிகழ்வுகள் போன்றவற்றில் பங்குகொள்ளும் இளஞ் சந்ததியினர் அங்கே வெளிக் காட்டும் நடத்தைக் கோலங்களைப் பார்த்துப் பொதுமக்கள் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதைச் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமென்பதில்லை. எமது இளஞ் சிறார்கள் எமது கலை, கலாசாரங்களை மறந்து மேலைத்தேய கலாசாரங்களைப் பின்பற்றிவருவதைப் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. எமது இனத்திற்கெனத் தனித்துவமான பண்பாடுகள், கலாசாரங்கள் இருந்தும் இவர்கள் மேலைத்தேய நாகரிக போகத்தில் ஈடுபட்டு வருவதையும் இவற்றையெல்லாம் புத்திஜீவிகள், கல்விமான்கள் பத்திரிகைகளில் விமர்சனம் செய்து வருவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. எனவே இன்றைய இளைஞர்கள் நாளைய எதிர்காலப் பிரஜைகள் என்பதால் அவர்கள் சமுதாயத்தோடு இயைந்து வாழக்கூடிய பெரும்பணியை ஆயைங்கள் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

சகல ஆயைங்களிலும் நித்திய, நைமித்திய காமிக பூசைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இப்பூசைகள் நடைபெறும்போது அங்கே வருகின்ற அடியார் கூட்டத்திற்குக் குறிப்பாக இளஞ் சமுதாயத்தினருக்கு ஆயைப் பிரதமகுரு ஒரு சிறு நேரமாவது சமய ஒழுக்கலாறுகளைப் பற்றி உபந்நியாசம் செய்வது நல்லது. கொடி ஏற்றித் திருவிழா இடம்பெறும் ஆயைங்களில் தற்சமயம் பிரதம குருவானவர் விசேட உரையாற்றி மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவதையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

இதே நேரம் இன்னொரு விடயத்தையும் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதாவது கொடியேற்றித் திருவிழாச் செய்யும் சில ஆயைங்களில் நிர்வாகிகள், ஆயைங்களை ஒரு விற்பனைக் களமாகச் சித்தரித்துப் பொருள் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். திருவிழாத் தொடங்கி முடியும் காலப்பகுதி வரை ஒலிபெருக்கிகளின் சத்தத்தில் சுற்றாடலிலுள்ள மக்கள் எவ்வாறான

உணர்வுடன் வாழ்கின்றார்கள் என்பதை இவர்கள் ஒருபோதும் தமது கவனத்திலெடுப்பதில்லை. குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசுவது போல இருக்கின்றது இவர்களுடைய செயற்பாடு.

ஆலய வழிபாட்டை ஒரு பாடலடி மூலம் எடுத்துக் கூறலாம்.

ஆடை அணிகலன் ஆடம்பரங்கள்

ஆண்டவன் விரும்புவதில்லை

அங்கொரு கண்ணும் இங்கொரு கண்ணும்

ஆலய வழிபாடில்லை....

என்ற பாடல் கடவுளின் தன்மையையும், அவனை வழிபடும் அடியவர்களின் கையாலாகத் தனத்தையும் காட்டி நிற்கின்றது.

ஆ + லயம் = ஆலயம். இங்கு “ஆ” என்பது ஆன்மா, லயம் என்பது ஒடுங்குதல் எனப் பொருள் கொண்டால் ஆன்மாக்கள் கூடுகின்ற இடமாக ஆலயங்கள் அமைகின்றன. ஆலயமானது எப்போதும் ஒரு கேலிக்குரியதான இடமாக அமையக்கூடாது. இன்று ஆலயங்கள் இளம் வயதினர் தீய செயல்களிலே ஈடுபடக்கூடிய இடமாகத் திகழ்கின்றது. இருப்பினும் ஒரு சில ஆலயங்கள் சமூக நலத்துறைப் பணியில் பெரும் தொண்டாற்றி வருவதை நினைக்கும்போது உள்ளம் ஒருவாறு தேறுதல் அடைகின்றது. அந்த வகையில் சந்நிதியான் ஆலயச் சூழலில் அமைந்துள்ள ஆச்சிரமங்கள் ஆற்றிவரும் பணி சிறந்தது. இதனை “பொன்னின் குடத்திற்குப்....” என்பதுபோல சைவ சமயத்திற்கு அளப்பெரிய பணியாற்றி வருகின்றது.

வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலில் ஆர்வலர்களைக் கொண்டு பிரசங்கம் நடத்தல் சிறப்புமிக்கது. இருப்பினும் இன்று சில ஆலயங்களில் சாதி ரீதியான பாகுபாட்டை விலக்கி வருவதனாலும் இனங்களுக்கிடையிலான சமூகமயமாக்கம் அடைகின்றது. ஆலயத்தில் இடம்பெறும் விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவை மக்களைப் பல்வேறு செயல்களில் ஈடுபடவும் சிறந்த ஒழுக்க விழுமியங்களை மேம்படுத்தவும் இன்றைய ஆலயம் சிறந்த தளமாக அமைகின்றது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் மக்களை நல்வழிப்படுத்தி சமூகத்திற்கு ஏற்புடையனவாக மாற்றும் ஒரு

நவீன சமூக சாதனமாக மக்களின் உந்துசக்தியாக ஆயைங்கள் திகழ்கின்றன.

ஒரு சமூகத்தில் சிறந்த ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி மக்கள் அற விழுமியப் பண்புகளைப் பெற்று வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்க இன்றைய ஆயைங்கள் சமூகமயமாக்கலில் மிகவும் உன்னத ஒரு இடம் வகிக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆயைம் சமூகத்திற்கு மாபெரும் பணியாற்றி வருகின்றது.

தங்கவேல் அகல்யா

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வருடம்.

இந்து சமயத்தில் இசைக்கலை...

இன்றைய வியத்தகு கலையுலகில் மறக்கமுடியாத, மறுக்கமுடியாத அற்புதங்களும், அசத்தல்களும் மக்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. அந்த வகையில் அன்று தொட்டு இன்று வரை மனித வாழ்வில் மாறாதடம்பதித்த கலையழகு, தெய்வீக உணர்வு என்பன மகோன்னத அம்சங்களாகும். கலைகளைப் படைப்போனான கலைஞன் இறைவனின் வழிகாட்டலின் பேரில் பிரசவிக்கிறான். அதனைச் சாதாரண மனித குழாம் நோக்குவதிலும், கலைப்பிரியர்கள் நோக்குவதிலும் சுவைகள் வேறுபடும். இத்தகைய கலையின்பத்தை (கட்டடக்கலை, ஓவியக்கலை, விக்கிரகக்கலை, சிற்பக்கலை, நடனக்கலை, இசைக்கலை) இறைவன் எமக்களித்தமை மிகப்பெரும் கொடையாகும்.

“கலைகளின் மூலக் காரணம் இந்து சமயமே”. ஆன்மாக்கள் விரும்பி உறையும் இடமான ஆலயத்தினை மையமாகக் கொண்டு, தெய்வீக மாண்புடன் மானுடத்தை மகிழ்வித்த மலர்ந்த செல்வம் இசைச் செல்வமாகும்.

முத்தமிழ் கூறுகளான இயல், இசை, நாடகம் எனும் கூறுகளில் இசை பற்றியும், அதன் முக்கியத்துவம் என்பன இந்து சமயத்தில் எவ்விதம் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதனைச் சரித்திர நோக்குடன் விளக்குவதாகக் கட்டுரை அமைகிறது.

“இசையால் வசமாகா இதயமேது” என்பதற்கிணங்க இசைக்கலையின் தோற்றுவாய் சிந்துவெளி காலம் தொட்டுப் பழமையானது அகழ்விற்குப்பட்ட நகரங்களான மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்பவற்றில் புல்லாங்குழல், மத்தளம் போன்ற இசைக்கருவிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டமையால் இக்காலத்தில் இசைக்கலையின் சிறப்பு பேணப்பட்டமையை அறிய முடிகிறது.

இந்து சமயத்தின் பொது நூலான வேதம் இசைக்கலை பற்றி முன்வைக்கிறது. குறிப்பாக சாமவேதம் பிற்கால இசை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிந்தது.

புராண இதிகாசங்களில் இசை பற்றிக் கூறும்போது “இறைவன் இசைவடிவினன்” என்றும், இசைக்கு இறைவனும் அடிமை எனும் பொருளில் பாடல்களைப் பாடியதோடு சிறந்த வாழ்வினைப் பெற்றதாகக் கதைகள் குறிப்பிடுகிறது. இராமாயண காப்பியத்தில் இராவணன் சாமகானப் பிரியனாகவும், தனது உடல் அங்கங்கள் மூலம் இசை மீட்டிச் சிவனிடம் வரம் பெற்றதாகவும் கூறுவர்.

குப்தர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களும் இசைக்கலையை வளர்த்தது என்றும், சமுத்திர குப்தன் வீணை வாசிக்கும் காட்சியும் இலட்சிணை ஒன்றில் காணப்படுகிறது என்றும் அக்கால சான்றாதாரங்கள் அறிவிக்கின்றன.

தமிழர் தம் பண்பாட்டில் செழுமையான காலப்பகுதியான (தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பருவத்தில்) இயற்கை நெறிக்காலம் – சங்க காலத்தில் இசைக்கலை சிறப்புப் பெற்று வந்தமையை அக்கால இலக்கியங்களான பரிபாடல், அகநானூறு, பட்டினப்பாலை என்பவற்றின் மூலம் அறியலாம். ஐவகை நிலப் பாகுபாட்டிற்கமைய குறிஞ்சிப் பண், முல்லைப்பண், நெய்தல் பண், பாலைப் பண், காஞ்சிப் பண் முதலியவற்றை பாணர் குழாம் பாடியதோடு யாழ், குழல் என்பவற்றை இசைத்தமையும் அக்கால இசைக்கலை வளர்ச்சிக்குச் சான்றாக அமைகிறது.

சங்கமருவிய கால இறுதிப் பகுதியில் தமிழிசையின் வளர்ச்சிக்குப் பக்தியிசை பனுவல்களான திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், அற்புதத் திருவந்தாதி, விருவிரட்டை மணிமாலை என்பவற்றை ஆக்கிய இசையரசியான காரைக்கால் அம்மையின் பணி அளப்பரியது. இதன் மூலம் இசைக்கலையின் வளர்ச்சியை பல்வகை வரலாட்சியில் புரிந்த நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இறைவனை இசையின்பத்தால் பூஜித்தனர். தேனிலும் இனிய தேவாரங்களை விரும்பிய பண்ணுடன் பாடும் இசை வல்லமை கொண்டோக மிளிர்ந்தனர்.

பல்லவ மன்னர்களான 1ம் மகேந்திரவர்மன் “இசைப்பாக்களே எனது செல்வமும் வாழ்வும்” என்றமையும், இவன் வீணை வாசிப்பதில் வல்லவனாகவும், “வீணைதரன்”, வித்யாதரன்” எனும் நாமங்களைக் கொண்டான் என்பார். எனவே இக்காலத்தில் மன்னர் – மக்கள் இணைந்து இசையின்பம் பெற்ற காலமாகும்.

இதன் தொடர்ச்சியே சோழர் காலத்தில் இசைக்கலை வளர்க்கும் கலைக் களஞ்சியமாகக் கோயில்கள் தொழிற்பட்டன. பண்ணிசைகள் பாடுவதற்கு ஓதுவார் மூர்த்திகளும் அவற்றை இசையுடன் ஆற்ற இசைக் கருவிகளைகளைப் பயன்படுத்தியமையும் அந்நாட்டு மக்கள் இசையின் மூலம் இறைவனைக் காணும் பேரின்பத்தைப் பெற்றனர்.

விஜயநாயக்கர் காலத்தில் தவில், நாதஸ்வரம் போன்ற இசைக்கருவிகள் அறிமுகமாயின. ஹம்பே, மதுரை போன்ற இடங்களில் இசைத் தூண்களை அமைத்தனர். அவற்றின் ஏழு எவ்வாங்களையும் தாம் உணரமுடியும் என்பது நயக்கத்தக்கதாகவும் வியக்கத்தக்கதாகவும் உள்ளது.

ஐரோப்பிய காலத்தில் மேற்கத்தேய பாணி இசைக்கலை வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 20ம் நூற்றாண்டில் கர்நாடக இசை சிறப்பிடம் பெற்றது. முத்து தாண்டவர், அருணாசல கவிராயர், தியாகராஜர், சியாமசாஸ்திரிகள் போன்றோர் இனிய கீர்த்தனைகளை ஆக்கினர்.

இசைக்கலை வளம்படுத்துவதில் தமிழகத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், கலைக்காவேரி, கலாஷெத்திரா என்பன இன்றும் செயற்படுகின்றன. அதேபோல விபுலானந்தரது “யாழ் நூல்” இசையார்வத்தின் சிறப்பையும், முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்தியம்புகிறது. இலங்கையில் இசைச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு இராமநாதன் இசைக் கல்லூரி, விபுலானந்தர் இசை, நடனக் கல்லூரி, வட இலங்கை சங்கீத சபை என்பன பங்காற்றுகின்றன.

இன்றைய சமூகத்தில் இசையின்பம் அசையா தடம் பதித்தமை மறுக்கமுடியாதது. சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை இசைக்குப் பணியாதோர் எவருமில்லை. இச்செல்வத்தை வழங்கிய இறைவனே

பாட்டும் நானே பாவமும் நானே

பாடும் உனை நான் பாடவைத்தேனே

அசையும் பொருளில் இசையும் நானே

எனும் கவி வரிகள் இசைக்குரியவன் இறைவனே என்பதைச் சுட்டி நிற்கிறது.

இன்றைய பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகம் அனைத்திலும் இசைத்துறை ஒரு பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் உள நோயாளர்கள் இசையை விரும்புவதால் உளப்பிணிகளும், உளப் பிரச்சினைகளும் இலகு வழியில் தீர்க்கும் வல்லமை பெறுவர்.

இன்றைய கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகளுக்கும் இசையுடன் கூடிய முயற்சி இயன்றளவு வெற்றியைத் தரும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

த. சிவக்குமார்

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வருடம்.

புதுப்பொலிவைத் தரும் சித்திரை

சித்திரைப் புத்தாண்டை வருடாவருடம் இந்துக்கள் கொண்டாடி வருகின்றனர். இந்நாள் மங்களகரமான நாளாகும். பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்ற மரபிற்கமைய புதிய விஷயங்களைச் சகலரும் எதிர்பார்ப்பது வழக்கம். புத்தாண்டு புலருமுன் பஞ்சாங்கம் வெளிவருகின்றது. எமது வாழ்வை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது பஞ்சாங்கமேயாகும்.

பஞ்சாங்கம்

ஐந்து அம்சங்களைக் கொண்டதே பஞ்சாங்கமாகும். அவை திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், சரணம் என்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியது. ஜோதிடர்கள் இவ் ஐந்து விடயங்களை முன்வைத்தே ஒரு நல்ல நாளைத் தெரிவு செய்கின்றனர். ஒரு பிள்ளை பிறந்தால் அப்பிள்ளையின் ஜாதகத்தைக் கணிக்கப் பஞ்சாங்கம் உதவுகிறது. வருடம் பிறக்கும் நேரத்தையும், சங்கிரம தோஷத்தையும் பஞ்சாங்கத்தில் பார்த்தது அவ் அறிவுறுத்தலின்படி நடந்து கொள்ளல் நன்று. சங்கிரமதோஷ நிவர்த்திக்கு மருத்துநீர் பெரிதும் உதவுகின்றது.

மருத்து நீர்

மருத்து நீரானது தாழம்பூ, மாதுளம்பூ, வில்வம் இலை முதலிய திரவியங்களை நன்னீரில் காய்ச்சிப் பெறப்படுவது ஆகும். மருத்துநீரைப் பெறும்போது சிவாச்சாரியாருக்குத் தட்சணை கொடுத்து ஆசி பெறுதல் உத்தமம். இவ் மருத்து நீரைச் சிரசிலே தேய்த்து நன்னீரில் நீராடல் வேண்டும்.

புத்தாடை

புத்தாண்டில் புத்தாடையை உடுத்து அழகு பார்த்து சகலரும் கண்டு மகிழும் நிலையும் ஏற்படும். அத்துடன் குல தெய்வங்களுக்குத் தம் இஷ்டப்படி புத்தாடை அணிவித்து வரும் வழக்கம் காணப்படுகிறது.

புத்தாண்டு பொலிவு

புத்தாண்டு பிறக்குமுன் வீடு கழுவி மெழுகப்படும் மாவிலை, தோரணம், கோலங்கள் போடப்படும். புத்தாண்டில் புத்தாடைகளை

அணிந்த பின்பே புத்தாண்டுப் பொங்கல் நடைபெறும். சிறுவர், சிறுமியர் வெடி, மத்தாப்புக் கொளுத்துவர். புத்தாண்டை முன்னிட்டு இனிப்புப் பலகாரங்கள் செய்யப்படும்.

வழிபாடு

சூரிய பகவானுக்கு, சுவாமி அறையில் உள்ள இறைவனுக்குப் படையல் செய்யப்படும். குத்துவிளக்கு, பூரண கும்பம் என்பன வைக்கப்படும். விநாயகருக்கு முதல் வணக்கம் செலுத்தி சுவாமி அறையில் பூஜைகள் இடம்பெறும்.

சங்கிராந்தித் தீர்த்தம்

புதுவருடம் பிறக்கும் நேரத்தையெட்டி சங்கிராந்தித் தீர்த்தம் கோவில்களில் இடம்பெறும். சூரியன் 30 பாகையுடைய ஓர் இராசியில் இருந்து அடுத்த இராசிக்குச் சங்கமித்தல் மாதப் பிறப்பு ஆகும். இவ்வாறான காலத்தில் சங்கிராந்தி தீர்த்தம் நடைபெறுகின்றது. இதன் பின்பே புத்தாண்டுப் பொங்கல் இடம்பெறும். குலதெய்வ வழிபாட்டின் காரணமாக கோவில்களிற் புத்தாண்டுப் பொங்கல் இடம்பெற்று வருகின்றது.

வேப்பம் பூ

புத்தாண்டுக்கான மதிய போசனத்தில் ஓர் சிறப்பான அம்சம் இடம்பெறும். சித்திரை மாதத்திலே பூத்துக்குலுங்கி விளங்கும் வேப்பம்பூ பச்சடியாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றது. அறுசுவை உண்டி புத்தாண்டில் முக்கியமானதொன்று.

கைவிசேடம்

வருஷம் பிறக்கும்போது கைவிசேடம் செய்யும் மரபு உள்ளது. குடும்பத் தலைவரால் வெற்றிலையில் பாக்கு, நெல், பூ, பணம் என்பன வைத்து வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் வழங்கப்படும்.

புதுக்கணக்கு

வியாபார நிறுவனங்கள் பிள்ளையார் சுழிபோட்டு புதுக்கணக்கு எழுதும் வழக்கம் இடம்பெறும். மாணவர்கள் நல்ல நேரத்தில் பாடங்களைப் படிக்கத் தொடங்குவது புத்தாண்டிலேயாகும். தாய்,

தந்தை, குரு என்போரை வணங்கல் இந்நாளிலேயாகும். சிநேகிதர், இனசன வீடுகளுக்குச் சென்று பரஸ்பர உறவுகளை வளர்ப்பதும் வழக்கமாகும்.

விளையாட்டு

விளையாட்டு சித்திரை வருடப் பிறப்பில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இன்று போர்த்தேங்காய் அடித்தல், கிட்டி அடித்தல், சடுகுடு, தாச்சி மறித்தல் முதலானவைகள் இடம்பெறும். மேலும் கிரிக்கெட், கைப்பந்தாட்டம் என்பனவும் இடம்பெற்று வருகின்றது.

மேலும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் வருடப் பிறப்பின் விசேட பூஜை, உற்சவம் என்பன நிகழும்.

ஸ்ரீஇராம நவமி

சித்திரை மாத புனர்பூச நட்சத்திர நவமித் திதியில் இராமர் அவதரித்தார். இந்நாளில் விஷேட பூசை, வழிபாடு இடம்பெறும். இராமாயண, பாராயணம் நடைபெற்றுப் பிரசாதமாக நீர், மோர் பானம் என்பன விநியோகிக்கப்படும்.

சித்திரா பூரணை

பூரணை சந்திரன் சித்திரை நட்சத்திரத்துடன் சேர்ந்து முழுக்கலைகளும் பெற்று பூமிக்குத் தனது கிரகணங்களைத் தொடுக்கிறான். தாயை இழந்தவர்கள் இந்நாளில் பிதூர் விரதம் இருப்பர். அமாவாசையன்று இறந்த தகப்பனாருக்கு விரதமிருந்து பிதிர்க்கடன் நிறைவேற்றுவர்.

சித்திரபுத்திர நாயனார்

அண்டபுவனங்களில் வசிக்கும் ஜீவராசிகளின் கணக்குகளைப் பார்க்கும் சித்திரபுத்திரனாரின் பொருட்டு அவரைத் திருப்பிப்படுத்த வழிபாடுகள் செய்வதும், சித்திர கதை படிப்பதும், கஞ்சி வார்ப்பதும் வழக்கமாகும். நரகத்துக்குப் போகாமல் இருக்கவும் ஜம பயமில்லாமல் இருக்கவும் இவ்விரதம் இடம்பெறுகின்றது. காஞ்சிபுரத்துச் சித்திர புத்திரனார் கோயிலில் சித்திரா பெளர்ணமியன்று விசேட விழா நடைபெறுகின்றது.

ஸ்ரீ நடராஜர் அபிஷேகம்

விரத அனுட்டானங்களுடன் ஸ்ரீ சிவகாமசௌந்தரி அம்பிகா சமேத ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானின் அபிஷேக தரிசனம் சித்திரைத் திருவோணமன்று நடைபெறும்.

அக்கினி நாள்

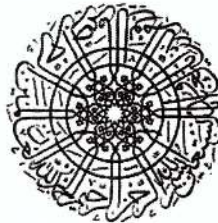
சித்திரை மாத இறுதியில் தொடங்கி வைகாசி முற்பகுதியில் முடியும் 21 தினங்கள் அதாவது சித்திரா பூரணையின் 8ஆம் நாள்வரை உள்ள நாட்களாகும். சூரிய உஷ்ணம் அதிகமாக இருப்பதோடு அறைக்காற்று வீசும். தாங்கொணாத வெப்பம் காரணமாக எல்லோரும் பெரும் கஷ்டத்திற்குள்ளாவர். இக்காலத்தில் சிவலிங்கத் திருமேனியில் பாணை தொங்கவிடப்பட்டு அடிப்பாகத்தில் துவாரமிட்டு அதனுடாக நூல் வைக்கப்படும். பின்னர் ஒவ்வொரு நாளும் நீர் ஊற்றப்பட்டு துவாரம் வழியாக சிவலிங்கம் குளிர்ச்சியடையும்.

இவ்வாறாக சித்திரை மாதம் எல்லோருக்கும் நல்வாழ்வைத் தரவேண்டும் என நாம் பிரார்த்திப்போமாக! எல்லோருக்கும் மங்கள வாழ்வு கிட்டுவதாக!

பெ. விசித்திராதேவி

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வகுடம்.

சோகத்தைப் போக்குபவர் விநாயகர்

ஓம் என்பது பிரணவ மந்திரம். அவ் ஓங்கார நாத சொரூபியாக விளங்குபவர் விநாயகப் பெருமான். தனக்கு மேல் ஒரு தலைவன் இல்லாது தானே ஆன்ம கோடிகட்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்குபவன். தன்னை அடைசியம் செய்பவர்களிற்குத் துன்பங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களின் அறியாமையை அகற்றி இன்னல்களைப் போக்கி அருள் புரிபவர்.

விநாயகரைப் பூசித்தால் பெற்றுகரிய பேறு பெறலாம். இந்துக்கள் எந்தக் காரியத்தைச் செய்யும்போதும் முதன் முதல் பிரணவப் பொருளான விநாயகரையே வழிபட்டுத் தொடங்குவர்.

“விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்”. நாம் விநாயகரை வழிபட்டால் வினை வேரோடு அறும். இவர் மிக நுண்ணறிவும், புத்திக்கூர்மையும் தரவல்ல தெய்வம். கல்விக்கு முதல்வர். இதனையே உமாபதி சிவாச்சாரியார் திருவருட்பயனிலே -

**“நற்கஞ்சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞ்ஞானம்
கற்கஞ்சரக் கன்று காண்”**

எனக் குறிப்பிட்டார்.

சிவன் முப்புரங்களை எரிக்கச் சென்றபோது சிவன் சென்ற தேர்ச்சில்லு முறிவடைந்தது. அதற்குக் காரணம் விநாயகரை வழிபடாமற் சென்றமை தான் என்ற கருத்து திருப்புகழிலே “அச்சிவன் உறைதரு அச்சது பொடி செய்த அதிதீர” என்ற வரிமூலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் அருணகிரிநாதர்.

வியாசர் மகாபாரதக் கதை சொல்ல விநாயகர் எழுதியமையும், அவரது தந்தம் எழுத்தாணியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டமையும் விநாயகரின் வழிபாட்டைக் காட்டுகிறது.

அகத்திய முனிவர் வாதாபி என்னும் அரக்கரிடையே அகப்பட்ட போது துன்பம் அடைந்ததாகவும், பின்னர் வாதாபி கடலினுள் மறைந்த போது அகத்தியர் கணபதியின் அருளால் கடலை வற்றச் செய்து

வாதாபியை சென்றதாகவும், இதன் பின்னர் அகத்தியரால் “வாதாபி கணபதி” பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டார் எனவும் அறியமுடிகின்றது.

இவர் பூவெடுத்தால் புன்னகைக்கும் கடவுள். குற்றம் பார்க்காமல் குணத்தைப் பார்த்துக் குடும்பத்தில் ஒருவராய் எழுந்தருளுபவர். இவரை வழிபடுவது எளிது. ஆனால் அவர் பக்தர்களிற்கு அருளும் வரமோ பெரியதாகும். இன்னல்கள், சோகங்கள் இவரை வழிபட்டால் விலகிவிடும். வெள்ளைக் கொம்பன் ஐங்கரனைத் தொழ துள்ளி ஓடும் தீய வினைகளே.

விநாயகரை வழிபடுவதன் மூலம் தர்மம், பொருள், இன்பம், சௌபாக்கியம், கல்வி, பெருந்தன்மை, நல்வாழ்வுடன் கூடிய மோட்சம், முகத்தில் பால்வடியும் தன்மை, செல்வம், எல்லோரும் எம்மிடம் அன்பாயிருக்கும் தன்மை, நல்மக்கட் பேறு, நல்நறிவு, நற்புகழ், சோகத்தில் வாடாத தன்மை முதலான 21 விதமான பலன்கள் எமக்குக் கிடைப்பதன் மூலம் எமது துயர் துடைத்துச் சோகத்தைப் போக்கிடுவார்.

நாம் பிள்ளையார் சுழி (௨) இட்டு எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்குவதும் பிள்ளையார் வழிபாட்டையே கருதுகின்றது. கோயிற் கிரியைகள், வித்தியா ரம்பம், ஏர்பூட்டல், மனைபுகுதல், வீட்டுக்கிருத்தியங்கள், திருமணக் கிரியைகள், நூல் காப்புச்செய்தல் போன்ற இந்துக்களின் நற்கருமங்களிற்கு விநாயகர் பூசை செய்து “ஓம் கணபதி துணை” என உச்சரித்து வழிபடும் முறை உண்டு.

தத்துவ ரூபமாக அமையும் இவரது அமைப்பில் எல்லாத் தெய்வங் களும் அடங்குகின்றன. இதனால் “தத்வம் அஸி” என்னும் பொருளாய் உள்ளார். இவர் அறிவின் பிறப்பிடம். இவரை வழிபட்டால் ஞானம் உண்டாகும். விநாயகர் வழிபாட்டிற்குக் கடினமான விதிமுறைகளோ, ஆசார நியமங்களோ கிடையாது. அன்பும் நம்பிக்கையும் தேவை. அன்பினால் மனம் உருகி எவர் வேண்டினாலும் சோகத்தைப் போக்கிடுவார்.

விநாயகர் பூசைக்கு அறுகம் புல் மிகவும் சிறந்தது. அகலன் என்ற அசுரனை விழுங்கியபோது அவன் வயிற்றில் சென்று தவித்தான் என்றும், அதனைச் சம்பந்தித்தவே அறுகம் புல்லைத் தரிக்கிறார். தோப்புக்கரணம் போடுவதும், தலையில் குட்டிக் கொள்வதும் விநாயகருக்கு விருப்பமான செயல்களாகும். நெற்றிப் பொட்டில் குட்டிக் கொள்வதன் மூலம்

அங்கேயுள்ள அமிர்த கலசத்தை எழுப்பி அந்த அமிர்தம் தேகம் பூராகவும் பரவுகின்றது. தோப்புக்கரணம் மூலாதாரத்தில் உள்ள சுஷ்மணா நாடியைத் தட்டி எழுப்புகின்றது. இதனால் உடம்பிற்குத் தெம்பும் மனதிற்குத் தெளிவும் உண்டாகின்றது. இதனால் தலையில் குட்டி, தோப்புக்கரணம் போடுவதன் மூலம் எமக்கேற்படும் புத்துணர்ச்சி எமது சோகத்தைப் போக்கிச் சுறுசுறுப்பைத் தருகின்றது.

இவர் ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்று மலங்களையும் நீக்குபவர். இவரது அருட் செயல்கள் பல. அகத்தியரது கமண்டல நீரைக் காக வடிவில் வந்து கவிழ்த்து காவேரி நதியை உண்டாக்கினார். அம்மை அப்பனை வலம் வந்து மாங்கனி பெற்றார். கஜமுகன் என்னும் அசுரனைக் கொன்று அவனைத் தன் வாகனமாக்கினார். திருமாலுக்கு உண்டான சாபத்தைப் போக்கியருளினார். ஓளவையாரை “விநாயகர் அகவல்” பாடச் செய்து கைலை சேர்ப்பித்தார். தக்கன், மன்மதன், சந்திரன், இராவணன், விக்கிரமதித்தன், பாண்டவர்கள், இலக்கணசுந்தரி, மெய்கண்ட தேவர், நம்பியாண்டார் நம்பி முதலியோர் இவரை வழிபட்டு இட்டசித்திகளைப் பெற்றனர்.

தன்னையே கதியென்று உள்ளன்புடன் பூசிக்கும் அடியார்களின் இடையூறுகளை நீக்கியும், சோகத்தைப் போக்கியும் தன்நம்பிக்கையும், தளராத மனமும் பெற அருள்புரிபவர். பெருங்கருணைப் பொக்கிஷமும், பேரா ளனுமாகிய சுத்த ஞான சொரூபனாம் இப் பெருமானைத் தியானித்து வாழ்த்தி வணங்குவதே மனிதப் பிறவி எடுத்த நாம் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் செய்யக்கூடிய பெருங்கடமையாகும். எனவே அவரைத் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபட்டு எம் சோகங்களைத் தீர்ப்பதற்கு அருள் பெறுவோமாக.

**“வானவரும் மண்ணவரும் வாழ மறை வாழ
பான்மைதரு செய்ய தமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்று விழி நால்வாய்
ஆனை முகப் பரவி யஞ்சலி செய்கிறோம்”**

திருமதி. ஜெ. உதயகுமார்

B.A., Dip. in Ed. (merit) M.A., M.Ed.

கல்வியியலாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

உருவ வழிபாட்டின் சிறப்பு

பெறுவதற்கு அரிய மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற மனிதன் ஒழுக்க நெறி நின்று வாழாது வீணை காலத்தைப் போக்குகின்றான். தன்னை உணர்ந்து தலைவனை அறிதலே இவன் கடமையாகும். இதனையே வள்ளுவரும் 'தவம் செய்வோர் தம் கருதம் செய்வோர்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதனாகப் பிறந்து மனிதனாக வாழாதவனே இறைவனைப் பற்றியும் உருவ வழிபாட்டைப் பற்றியும் குறைகூற முற்படுகிறான்.

மனிதர்க்கு ஐம்பொறிகளை அடக்கவும், மனதை ஒருநிலைப் படுத்தவும் உருவ வழிபாடு உதவுகின்றது. உலக இன்பங்களிலே கிடந்து உழலும் ஒருவனை நன்னெறியில் வாழச் செய்வது ஆயமும் உருவ வழிபாடுமாகும். இவ்வுருவ வழிபாடு இன்று நேற்று எழுந்ததல்ல, எத்தனையோ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு நமது சமய தத்துவ ஞானிகளால் ஆக்கப்பட்டதொன்றாகும். இதில் கலைஞானமும் தத்துவ ஞானங்களும் சேர்ந்திருப்பதைத் தெரியாதோரே குறைகூற முற்படுகின்றனர். இறைவனை அருவ உருவ அருவுருவத்திலும் அதற்கப்பாலும் கண்டவர் நம் முன்னோர்.

இறைவன் பல நாமம் உடையவனாக இருக்கின்றான். ஆதலாலே தான் எல்லா மதங்களும் அவன் ஒருவனையே பல நாமத்துடன் வாழ்த்துகின்றன. நமது இந்து சமயத்தை எடுத்து ஆராய்ந்தால் அதனுள்ளேயே பல பிரிவுகளும் பல வடிவ உருவங்களும் இருப்பதைக் காணலாம். ஒரு நாமம் ஒரு உருவம் இல்லா இறைவனுக்குப் பல்லாயிரம் நாமங்கள் கூறுவதைக் காண்கிறோம். இத்தனைக்கும் மூல காரணம் பக்தியின் தன்மையே. பக்தன் தான் விரும்பியவாறெல்லாம் இறைவனை வாழ்த்த முற்படுகின்றான். இறைவனின் உண்மைத் தத்துவங்களை வெவ்வேறு வழியிலே உருவத்திலே காணமுற்படுகின்றான். இறைவனின் உண்மைத் தத்துவங்களை வெவ்வேறு வழியிலே உருவத்திலே காண முற்படுகின்றான். சுருக்கமாகக் கூறின் இறைவனின் வெவ்வேறு உண்மைத் தன்மையை பக்தன் அடைய விரும்புகின்றான் என்பது தெளிவாகின்றது. மற்றைய மதங்களும் ஒரு வழியில் வெவ்வேறு உருவில் வழிபடுவதை நன்கு அறியலாம்.

இந்த மதத்தினுள்ளே பல பிரிவுகளும் அதற்குரிய தெய்வ உருவங்களும் இருப்பதை நாம் நன்கு அறியலாம். யாம் சைவ சமயத்தினர். எமது தெய்வம் சிவன். இவர் பல வடிவமாகத் தோன்றி அடியார்களுக்கு அருள் புரிந்ததாக நம் முன்னோர் கூறியிருக்கின்றனர். சிவனின் உருவ வழிபாட்டிலே மான், மழுவேற்றியவராகவும், உமையம்மையை இடப்பாகத்தில் கொண்டுள்ளவராகவும், வலது இடது காலைத் தூக்கி ஆடும் நடராஜனாகவும் கையில் டமாரத்தையும் அக்கினியையும் கொண்டவராகவும், முயலகனைக் காலால் உதைத்தவராகவும், சுடலையில் நீறு பூசி ஆடுபவராகவும், புலித்தோல் உடுத்தியராகவும், யானையுரி போர்த்தவராகவும், பாம்பைக் கையினும் கழுத்திலும் ஆபரணமாக அணிந்தவராகவும், எருதை வாகனமாகக் கொண்டவராகவும் இன்னும் பலவாகவும் குறித்து உருவங்களை அமைத்துள்ளனர். இத்தனை வேறுபாடுகள் ஏதோ உண்மைத் தத்துவங்கள் இல்லாமல் நம் முன்னோர் இதனை வகுத்தும் எழுதியும் பாடியும் இருப்பார்களா? அப்படிப் பாடிய பாடல்கள் இன்றுமுள்ளனவே.

ஏன் என்று சிந்திக்கின்றானா மனிதன். சைவ சமய உண்மைத் தத்துவங்களை யார் உணர்ந்தால் எம்மையால் உணரக் கூடியவராவோம். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த உருவ வழிபாட்டை மனித நிலையில் நின்று எல்லாவற்றையும் நாம் அறிய முயலவேண்டும். மான் எவ்விதம் துள்ளிக் குதிக்கின்றதோ அதே மாதிரி மனிதனின் மனமும் நேரத்திற்கு நேரம் துள்ளிக் குதிப்பதாகவும் அத்தகைய மனதை அடக்கவேண்டியதே மனிதனுக்கு முதற்கண் உரியது என்பதைக் காட்டிலும் இறைவனின் அருட்சக்தியால் எம் ஆணவ மலத்தை வெட்டி நீக்குவதைக் காட்டிலும் ஞான நிலையிலுள்ள ஆன்மாக்களை இறைவன் விரும்பித் தன் முடிவில் வைத்திருப்பதைச் சந்திரன் குறிப்பிலும் உணரவேண்டியதே.

நடராஜனின் ஆனந்தக் கூத்து உலகம் இயங்குவதையும் ஐந்தொழில் புரிவதையும் ஐந்தெழுத்து நிலையையும் ஆணவத்தை நீக்குதலையும் மூச்சு இயங்குவதையும் நெற்றிக் கண்ணையும் காட்டி நிற்கின்றது. ஒரு குழந்தை பிறந்த உடனே மொழி பேசுவோ உண்ணவோ, நடக்கவோ முடியாத நிலையில் இருப்பது தெரிந்ததே. ஆனால் அக்குழந்தை காலம் செல்லச் செல்ல உண்ணவும் பேசவும் நடக்கவும் பயிற்சி பெறுதலை எடுத்துக்கூற வேண்டியதில்லை. மனிதன் ஆத்மநிலைக்கு அதாவது

அனுபூதிமானாக, ஞானியாக உயரவேண்டிய நிலை ஒன்றுண்டு. அவன் அந்நிலையை அடைவதற்கு இவ்வுருவ வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றதை உணர வேண்டும்.

மனிதன் காம, குரோத, லோப, மத, மாச்சரியம் என்கின்ற ஆசை வலைப்பட்டு அல்லலுறுகின்றான். இவன் தனது ஐம்புலன்களையும் அடக்கப் பழகுவானாகில் மனம் ஒருமைப்படுவதைக் காணுவான். ஐம்புலன்களை அடக்கி மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை உணரவே நம்முன்னோர் ஆயத்தையும் உருவ வழிபாட்டையும் உண்டாக்கி இருக்கின்றார்கள் என்பது வெளிப்படையாகும். நமது சமய குரவர்கள் நால்வரும் பாடிய தேவார திருவாசகங்களில் இதனுண்மை தெளிவுறுகின்றது. கீழ் நிலையிலிருக்கும் ஒருவனுக்கு மேல் நிலையை அடைய வழிவகுப்பதும், விரும்பிய இறைவனின் குணங்களை அடைய முற்படச் செய்வதும் உருவ வழிபாட்டின் சிறப்பு என்பதை உணரலாம்.

நஷாந்தனி கிருஷ்ணமூர்த்தி

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வருடம்.

இந்துக்களின் புராதன கல்வி முறையும் அதன் தற்காலப் போக்கும்

மனிதனில் இயல்பாக அமைந்திருக்கும் புரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதே கல்வி ஆகும். அதாவது மக்களின் உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய வற்றின் இயற்கைப் பேறுகளை வெளிக்கொணர்தலையே இது குறித்து நிற்கிறது. “கல்விக்கழகு கசடற மொழிதல்” என்பது முதுமொழி. அதாவது ஒருவன் தான் கற்ற கல்விக்கு அழகு, தவறு இல்லாமல் பிறருக்குத் தான் கற்றதைக் கற்பித்தல் ஆகும். இவ்வுயர்ந்த அறிவினை மனிதன் இன்று ஆக்கத்தைவிட அழிவுக்கே பயன்படுத்துகிறான். எது எவ்வாறெனினும் இன்றைய விஞ்ஞானக் கொள்கை எந்தளவுக்கு உயர்ந்து சென்றாலும் அதன் அடித்தளம் புராதன இந்துக் கல்வியே ஆகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வேத காலத்தில் காணப்பட்ட யசர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வ வேதம் என்பன இங்கு காணப்பட்ட கல்வி முறையாகும். இங்கு பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் போன்ற மூன்று குலத்தவர்களுக்கும் வெவ்வேறான முறைகளில் பர்ணசாலைகளில் குருகுல முறையில் வியாசர், வான்மீகி போன்றோரால் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. பிராமணர் வேதத்தையும், சத்திரியர் அம்புக்கலை, யுத்தப் பயிற்சி, யானையேற்றம், வைசிகர் 64 கலைகளையும் கற்றனர். உபநிடத காலத்தில் குரு, சீட கல்வி அதாவது குருவினுடைய வீட்டுக்குச் சென்று வேதக் கல்வி கற்றல், பெண் குழந்தைக்குரிய கல்வி, தொழிற் கல்வி என்பன காணப்பட்டன.

புராண இதிகாச காலத்தில் வடமொழி, தத்துவம் என்பன மனனம் செய்தல், வினாவிடை என்பவற்றின் மூலம் குருகுலக் கல்வி வழங்கப்பட்டது. சுங்கர், குசானர், குப்தர் முதலிய அரசர்கள் தக்கசீலத்தில் குருகுலக் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவி கல்வி பரப்பப்பட்டது. சங்கமருவிய காலத்தில் துறவிகள் பல்வேறு கல்வி நிலையங்களிலும், மடத்திலும் உண்டியும், உறையுளும் கொடுத்து கல்வி போதிக்கப்பட்டது. சோழர் காலத்தில் வித்தியாரம்பம், ஆலயங்களில் இடம்பெற்றன. வேதம், ஆகமம், மருத்துவம், சோதிடம், திருமுறை போன்றன மடங்களில் கற்பிக்கப்பட்டன. பிராமணர் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் தங்கி கல்வி புகட்டினார். கடிகை ஸ்தானங்களில் வியாகரண மண்டபங்களில் கல்வி புகட்டப்பட்டது.

நாயக்கர் கால கல்வியில் மன்னர்களின் ஆதரவினால் மடங்களில் சோதிடம், மருத்துவம், வானசாஸ்திரம் முதலியன கற்பிக்கப்பட்டன. மதுரையில் இக்காலத்தில் 10000 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றதாக கி.பி. 1610இல் அங்கு சென்ற நேபாலி என்ற கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் கூறியுள்ளார். இங்கு ஆதீனங்களில் பட்டமளித்துச் சிறப்புச் செய்வதும் மரபு. உதாரணமாக திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் ஆறுமுக நாவலருக்குப் பட்டமளிக்கப்பட்டது. இலங்கையிலும் இக்கல்வியானது குருகுல முறையில் பின்பற்றப்பட்டு பௌத்த குருமாரால் கற்பிக்கப்பட்டது.

தற்கால நவீன கல்விச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் புராதன இந்துக் கல்வியமைப்பின் மீள் நிர்மானமாகும். 1997ஆம் ஆண்டு புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு எமது கல்விக் கொள்கையில் பாரிய மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இப்பாரிய மாற்றத்தின் பிரதான கூறுகளாக வாழ்க்கை, நீடித்த கல்வி, சுய புரிந்துணர்வை அனைவருக்கும் ஏற்படுத்துதல், சமூக வியாபார நோக்குகளின் தீய விளைவுகளிலிருந்து வளரும் பிள்ளையைப் பாதுகாத்தல் என்பனவாகும். விழுமியங்களை முறையாகப் பேணத் துணை நிற்பது சமயம் சார்ந்த கல்வியாகும். இத்தகைய கல்வியைக் கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் என இராமகிருஷ்ணர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புராதன இந்துக் கல்வி குறிக்கோள்களாகக் காட்டப்பட்ட விடயங்கள் யாவற்றையும் தற்காலத்தில் மேலை நாடுகள் தமது சொந்தக் கல்விக் குறிக்கோள்களாக உள்வாங்கிவிட இந்துக்கள் யாவற்றையும் விலக்கிவிட்டு மேலை நாடுகளில் வழக்கொழிந்து வெறுத்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்களை உள்வாங்கிச் சீரழிந்து நிற்கின்றது. எனவே பாடசாலையில் சமயம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் புராதன இந்துக் கல்வியின் சிறப்புப் பற்றிய ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளல் அவசியம். உண்மையிலேயே அன்று ஆசிரியர் முதன்மை பெற்றிருந்தார். இன்று மாணவன் முதன்மை பெற்றுள்ளான்.

ம. நிறோசிகாா

2ம் வருடம்,

இந்து சமயத்துறை.

சைவ ஒழுக்கங்கள்

திருநீறு அணிதல்

சைவ ஒழுக்கங்களுள் இன்றியமையாதது திருநீறு அணிதல். அதை அணியும்போது சிவபிரானை நினைத்தலும் திருவைந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அவசியமானவை.

திருவைந்தெழுத்து

திருவைந்தெழுத்தை ஆறுதலாகவும் அமைதியாகவும் அன்போடு ஒவ்வொரு நாளும் ஒதுதல்.

“காதலாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே” (தேவாரம்)

தேவாரம் அல்லது திருவாசகம் ஒவ்வொருநாளும் ஒதுதல். திருவாசகப் புத்தகம் ஒன்று வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளல்.

தியானம்

சிவபெருமான், உமாதேவியார், விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகளுள் ஒன்றிலே விஷேச பற்று வைத்து நாள்தோறும் தியானித்துத் தோத்திரம் சொல்லி வணங்குதல். சிவத் தியானத்துக்கு நடராசவடிவம் பொருத்தமானது.

“தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே அங்காரம் - ஊள்ளாமம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோத முத்தி
நான் மலர்ப்பதத்தே நாடு” (உண்மை விளக்கம்)

அதிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அரிய உண்மைகளை விளக்கி, நம்மை நல்வழியிற் செலுத்தத்தக்கது. ஒரு திருக்கரத்திலேயுள்ள துடியானது படைத்தலாகிய தொழிலைக் குறிக்கின்றது. கடவுள் நம்மைப் படைத்தது நாம் மெய்ப்பொருளாகிய அவரை அடைந்து பேரானந்தத்தைப் பெறுதற்காக என்பதை அது காட்டத்தக்கது. ஆதலால் அதைக் காணும்போது,

“உற்றாரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன்

பேர் வேண்டேன்

கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு

மினியமையுங்

குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவன்

குரைகழற்கே

கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக

வேண்டுவனே”

(திருவாசகம்)

என்று எண்ணலாம்.

அவருடைய வேறொரு திருக்கரம் அபயகரம் எனப்படும். அது “நாம் உன்னைக் காப்போம்; ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே” எனும் குறிப்புடையது.

“மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல்

முடிமற் றேழுமுகம்

விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர்

வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே

திண்பா னமக்கொன்று கண்டோம்

திருப்பா திரிப்புலியூர்க்

கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட்

சுடரான் கழலினையே”.

(தேவாரம்)

எனும் மனவுறுதியை ஆக்கத்தக்கது. திருவடிகளுள் ஒன்று முயகைனை மிதித்து ஆணவத்தை நசித்தலைக் குறிக்கும். அதை நாம் காணும்போது அவருடைய திருவடித் துணையைக் கொண்டு ஆணவத்தாலுண்டாகும் ஆசைகளை அடக்கவேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகும். மற்றத் திருவடி அவர் நம்மைத் தம்மோடு சேர்த்துத் தம்மைப்போல் ஆக்குவார் என்பதைக் குறிக்கும். இது -

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்

புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்

டிகழ்மின் எல்லா அல்லையை

மினியோ ரிடையு றடையாமே.

திகழுச் சீரார் சிவபுரத்துச்

சென்று சிவன்றாள் வணங்கிநாம்

நிகழு மடியார் முன்சென்று

நெஞ்ச முருகி நிற்போமே”

(திருவாசகம்)

எனும் மனப்பான்மையை ஆக்கத்தக்கது.

திருநாட்கள்

சிவனடியார்களது திருநாட்களைக் கொண்டாடி அவர்களுடைய திருச்சரித்திரங்களைச் சொல்லி அல்லது கேட்டு அவர்களை வழிபடல்.

தில்லைவா முந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியேன்

திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்

இல்லையே யென்னாத இயற்பகைக்கு மடியேன்

இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்

வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்

விரிபொழில்நுழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்

அல்லிமென் முல்லையந்தர் அமர்நீதிக் கடியேன்

ஆளுரன் ஆளூரில் அம்மானுக்காளே." (தேவாரம்)

கோயில் வழிபாடு

நாள்தோறும் அல்லது வாரந்தோறும் கோயிலுக்குப் போதல்

சைவசமய முறைப்படி நடத்தல்

சைவசமய முறைப்படி எப்போதும் நடக்கமாட்டாதவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறையேனும், பட்சத்திற்கு ஒரு முறையேனும், மாதத்திற்கு ஒருமுறையேனும் முறைப்படி தவறாது நடத்தல். இப்படி நடத்தல் விரத நாட்களிற் பொருந்தும். மாசி மாதத்தில் வரும் சிவராத்திரி விரதம் சைவர் யாவரும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கது.

சிவனடியார்

நாம் ஒருவரைக் காணும்போது அவர் சிவபிரானது திருவடிகளைச் சேருதற்கு யாத்திரை செய்பவர் என்ற எண்ணமே எமது மனத்திலே முதல் உண்டாதல். அவர் நம்பிடம் வந்த தொழிற்றொடர்பு இரண்டாவதாக எண்ணத்தக்கது.

இவ்வாறாக சைவ ஒழுக்கங்களை நாம் எம் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தால் எம் வாழ்வு செழுமை அடையும்.

தி. பகீரதி

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வருடம்.

வல்லமை வழங்கும் நவராத்திரி

புரட்டாதி மாத அமாவாசையை அடுத்து வருகின்ற பூர்வபக்க பிரதமை தொடக்கம் நவமி ஈறாக உள்ள ஒன்பது தினங்களும் நவராத்திரி காலம் எனவும் பத்தாம் நாள் விஜயதசமி எனவும் அடியவர்களால் கொண்டாடப்படும். எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை சக்தி வடிவில் வைத்து வணங்கும் காலமிது. முதல் நாளில் கும்பம் வைத்து அதில் சக்தியை எழுந்தருளச் செய்து ஒன்பது நாட்களும் பூசை வழிபாடு செய்வது வழக்கம். இவ்வகையில் இவ்விரதம் மிகத் தொன்மையும், மேன்மையும், நன்மையும் ஆனதாக விளங்குகின்றது.

“எங்கும் எதிலும் சக்தியடா” என்ற பா வரி போல எங்கும் நிறைந்து, எல்லாமாய் இருக்கிற அன்னை பராசக்தியே இவ் உகைப் பொருட்கள் அனைத்திற்கும் இயக்க சக்தியாக இருக்கிறாள். இது மெய்யியலில் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞானத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. எனவே எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சக்தியே எம்மை வாழ்விக்கின்றாள் என்பது யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய உண்மை.

‘மெய்வருத்தக் கூலி தரும்’ என்பதற்கமைய சக்தியே எதற்கும் தேவைப்படுகிறது. நாம் வாழ்வதற்கு நல்ல உடல், உள உறுதி தரவல்ல வீரம் வேண்டும். நிறைந்த பொருள் வளம் மிக்க செல்வம் வேண்டும். தெளிவான கல்வியறிவு வேண்டும். இவை மூன்றும் இருந்தால் வாழ்வு பூரண மகிழ்வுள்ளதாக அமையும். இவை மூன்றும் பிரிக்கமுடியாத தொடர்பு உடையவை. மூன்று கல்லில்லாவிட்டால் அடுப்பு அமைக்க முடியாது. அது போல் இவற்றுள் ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் வாழ்வு வளம் பெறாது. இவை மூன்றும் அவ்வாறான நெருங்கிய தொடர்புடையவை. உகையல் அரங்கில் கல்வி, செல்வம், வீரமாகிய இம் மூன்றையும் பெறுவதற்காக நவராத்திரி அனுப்டிக்கப்படுவதாகக் கொண்டாலும் நுண்ணிய சிந்தனையில் இவ் விரதம் மலபரிபாகத்துக்கும் வினைகள் அகல்வதற்காகவும் அனுப்டிக்கப்படுகின்றது.

அதி உயர்ந்த பொருட்களைத் தெய்வீக வடிவில் காண்பது சைவத்திற்கே உரிய சிறப்பியல்பு. அவ்வகையில்தான் வீரத்தைத் தரும் சக்தியை துர்க்கையாக எண்ணியும், செல்வத்தைத் தரும் சக்தியை

இலக்குமியாக உருவகித்தும், கல்வியைத் தரும் சக்தியைச் சரஸ்வதியாக சங்கற்பம் செய்தும் வழிபாடு செய்து பத்தாம் நாள் விஜயதசமியாக மகா நோன்பு நோற்று வழிபாடு நிறைவு செய்யப்படும்.

வீரத்திற்குரிய துர்க்கை உமையாக சிவனின் இடப்பாகத்திலும், செல்வத்திற்குரிய இலக்குமி மகா விஷ்ணுவின் சக்தியாக அவன் மார்பிலும், கல்விக்குரிய சரஸ்வதி பிரம்மதேவனின் சக்தியாக அவன் நாவிலும் இருக்கின்றனர். எனவே வீரசக்தி துர்க்கை உடலையிடமாகவும், செல்வச் சக்தி இலக்குமி மனதை இடமாகவும், கல்விச் சக்தி சரஸ்வதி நாவை இடமாகவும் கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

நாம் எக்கருமத்தையும் முதலில் நினைக்கிறோம், பின் சொல்கிறோம், அதன் பின் செய்கின்றோம். நினைப்பது மனம், சொல்வது நா, செய்வது உடல். இவற்றைச் சைவசமய வழக்கில் மனம், வாக்கு, காயமாகிய திரிகரணம் என்போம். இந்நிலையில் இவை தூய்மையாகவும், தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தாலே எடுத்த காரியம் சித்தியாகும்; அங்கு சக்தி உறைவாள்.

நவராத்திரி அனுட்டத்தவர்கள் பல சித்திகளைக் கைவரப் பெற்றதோ டல்லாமல் முக்தியும் அடைந்துள்ளனர். இந்நிலையில் இவ் நவராத்திரி தினங்களில் சக்தியைப் பலவாறாகப் போற்றித் துதிபாடி சிறுவர் முதல் பெரியவர் ஈறாக ஆலய தரிசனம் செய்து தொடர்ந்து அனுட்டித்து வருபவர்களுக்கு கல்வி, செல்வம், வீரம் பெறுவதோடு வாக்குச் சாதுர்யம், நிலம், புகழ், தூய இல்றைம் ஆகிய அனைத்தும் கிடைக்கும். சிறந்த சக்தி உபாசனை நிறைந்த பலன்களைத் தரும். மலைமகளும், அலைமகளும், கலைமகளுமே வாழ்வுக்கு உறுதுணையாகின்றனர். இவர்கள் எம்முடனாகி, எமக்குள் நின்றே கருமத்தை நிறைவாக்கித் தருகின்றனர். எனவே நவராத்திரிக் காலத்தில் பரம்பொருட் சக்தியாகிய வல்லமையை எமது மனதிலும் வாக்கிலும் செயலிலும் வருவித்துக்கொண்டு வாழ்வில் வளம் பெறுவோம்.

இ. கிருஷ்ணராஜ்

தலைவர்,

இந்து மன்றம்.

இலங்கையில் வீர சைவ மரபும் விக்கிரகப் பிரதிஷ்டையும்

ஈழத்தில் தொன்று தொட்டு சைவசமயம் விளங்கி வருவதை வரலாற்று மூலங்கள் உறுதி செய்கின்றன. சிவபெருமானைப் பரம்பொருளாகக் கொள்ளும் சில சமயங்களுள் தனிச்சிறப்புக்களுடன் விளங்கும் வீர சைவம் பற்றிய பண்டைய சுவடுகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஈழத்து புராதன கல்வெட்டுக்களும் மற்றும் இலக்கியங்களும் துணைபுரிகின்றன.

வீரம் நிறைந்த சைவக் கொள்கை என்பது வீரசைவம் என்பதற்கு உரிய ஒரு விளக்கம் ஆகும். கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் பசவரால் கன்னடத்தில் கோட்பாடு ரீதியாக வளர்த்து எடுக்கப்பட்ட வீர சைவமானது ஈழத்திலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

ஈழத்தில் குறிப்பாகத் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் வீரசைவ பண்பாடு விளங்கக் காணலாம். இப்பிரதேசத்தில் நிலவும் வீரசைவப் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

ஈழத்து வீர சைவர்கள் திருக்கோயில் மரபு, கோயிற் கிரியை மரபு, கலை மரபு, வாழ்வியல் மரபு என்பவற்றில் தனித்துவமான பண்பாட்டு மரபுகளைக் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

ஈழத்தில் விர சைவர்கள், ஆலய நிர்வாகிகள் ஆகவும் ஆலயங்களிலே பூசை புரிகின்றவர்களாகவும் சைவ ஆசார சீலர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

வீர சைவர்கள் இலிங்கதாரிகளாக விளங்குவர். இவர்களை இலிங்காயதர் என்றும் வழங்குவர். ஈழத்தில் இன்றும் இலிங்கதாரிகளாக விளங்கும் வீர சைவர்களைக் காணமுடிகிறது.

சிவநெறிக்கொள்கை உடைய வீரசைவர்கள் முருகன் ஆலயங்களிலும் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகின்றனர். தமிழகத்து திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்களும் ஒரு வீரசைவர் என்பது குறிப்பிடலாம்.

வீரசைவத்தைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கும் இல்லை மற்றும் சமய விழாக்களில் தனித்துவமான மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுக்கப்படுவதை ஈழத்தில் காணமுடிகிறது.

வீர சைவத்தில் சமாதிக் கொள்கை சிறப்பிடம் பெறுகிறது. வீர சைவத்தில் சமாதிக்கொள்கை சிறப்புப்பெறக் காரணம் சமயத்தின் மீதான ஆழ்ந்த பற்றுணர்வு வீரசைவர் ஒருவர் இறந்தால் அவருக்கு சமாதிக் கோயில் கட்டி அவரை வழிபடுவர். ஈழத்தில் வீரசைவர்க்கு என அமைந்த பல சமாதிக் கோயில்கள் இன்றும் எம்மால் காணமுடிகிறது. இதனால் சமயத்தின் மீதான ஆழ்ந்த சிந்தனை உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது வீர சைவத்தின் சிறப்பான பண்பாட்டு அம்சமாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

வீரசைவக் கோட்பாடுகளைப் புலப்படுத்தும் பல இலக்கியங்களும் இன்றும் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாறான இலக்கியங்கள் ஈழத்தில் இரேணுகாச்சிரம வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளன. இந்த இலக்கியங்கள் யாவும் சைவ சமயம் சார் தத்துவக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளன.

ஈழத்தில் வீர சைவர்கள் தங்களின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் சில குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வீரசைவமானது சித்தாந்த சைவத்தோடு கலந்து விளங்குவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. ஈழத்தில் வீரசைவ மரபு ஆனது இன்றைய நிலையில் அழிந்த போகின்ற ஒரு சூழ்நிலை நிலவுவதனை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகின்றது.

இந்து ஆலயங்கள் விக்கிரக வழிபாட்டின் நிலைக்களனாக விளங்கு பவை. தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தொன்மைக் காலத்தில் இருந்துவரும் பண்பாட்டு மரபுகளின் நிறை வடிவமாக அவை திகழ்கின்றன. இலங்கையில் சிவாகமங்கள் கூறும் மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த ஆலயங்களில் விக்கிரக பிரதிஷ்டை சார்ந்த மரபுகள் கைக்கொள்ளப் பட்டுவரும் முறை பற்றி எடுத்துக் கூறுவதே முக்கிய நோக்கமாகும்.

இலங்கையில் விக்கிரக பிரதிஷ்டை பற்றிய ஆய்வுக்குரிய பிரதேசங்களாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் சிறப்பாகவும் ஏனைய

பிரதேசங்கள் பொதுவாகவும் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதேசங்களில் உள்ள சிவாயைங்கள், விநாயகர் ஆலயங்கள், அம்மன் ஆலயங்கள், முருகன் ஆலயங்கள், விஷ்ணு ஆலயங்கள் மற்றும் ஏனைய ஆலயங்கள் ஆகியவற்றில் பேணப்படும் விக்கிரக பிரதிஷ்டை சார்ந்த மரபுகள் மற்றும் விக்கிரக பிரதிஷ்டை சார்ந்த மரபுகளில் இருந்து விலகும் நிலை பற்றியும் ஆய்வு முறையியலில் முக்கியம் பெறுகின்றன.

விக்கிரக பிரதிஷ்டைக்கு உரிய நூல்களின் வரிசையில் ஆகமங்கள், சிற்ப நூல்கள், பத்ததிகள் ஆகியவற்றின் மூலக் கருத்துக்கள் வகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றிடையே இழையோடி நிற்கும் மரபு விளக்கப்படும். அம்மரபு பேணும் முறை மற்றும் ஆலய அமைப்பிற்கு ஏற்ப விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்படவேண்டிய ஒழுங்குகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்படும். ஆலயங்களில் அவ்வப்போது மரபு நிலையில் இருந்து விலகும் நிலை மற்றும் சிக்கல்கள் ஆகியவற்றைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு அவற்றை மேம்படுத்த மேற்கொள்ளவேண்டிய நடைமுறைகள், ஒழுங்குகள் அமைப்பின் முக்கிய அம்சமாக அமையும்.

விக்கிரக அமைப்பு, தியான சுலோகம், தியான மந்திரம், பிம்பஸ்தாபனம் சார்ந்த மரபுகள் பற்றியும் விளக்கப்படும்.

சிற்பக் கலைஞர், சிவாச்சாரியார், ஆலய அறங்காவலர் ஆகியோரிடையே காணப்படவேண்டிய கூட்டுப்பொறுப்பு, முரண்பாடற்ற ஒத்துழைப்புப் பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை ஆலயங்களில் நடைபெறும் விக்கிரக பிரதிஷ்டை நிகழ்வுகளிலே தமிழக சிவாச்சாரியார், சிற்பக் கலைஞர் ஆகியோரது பங்கும் பணியும் எடுத்துக் கூறப்படும். இவ்வாறாக வீரசைவ மரபிலே சைவசமயச் சிறப்பும் விக்கிரக பிரதிஷ்டை மரபும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

த. ஞானகிரி

ஆரம்பக் கல்வி,

இந்து மன்றம்,

பொருளாளர்.

இந்துக்கள் அனுசரிக்க வேண்டியவை

எமது இந்து சமயத்திலே முதன்மை பெறுவது "ஆசாரம்". அதை நல்ல முறையில் பேணிக்காப்பது முக்கிய கடமையாகும். தினமும் சூரிய உதயத்தின் முன் கண்விழித்துக் காலைக் கடன்கள் முடித்து ஸ்நானம் செய்து தோய்த்துலர்ந்த ஆடை தரித்து, வீழி தரித்து, சுகந்த சந்தனம் பூசி, இறை வழிபாடு செய்து புலால் தவிர்ந்த உணவு உட்கொண்டு உடற்சுத்தி, உளச் சுத்தியோடு இருப்பதே முறையான ஆசாரம். முக்கியமாக ஆலய வழிபாடு செய்யுங் காலங்களிலாவது இவற்றை முறையாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சில முக்கிய ஆசார முறைகள்

- I. கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கக்கூடாது.
- II. தனது இடக்கையினால் ஆசனம் போட்டால் ஆயுள் குறையும்.
- III. தனது இடக்கையினால் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டால் புத்திரர் அழிவு.
- IV. இடது கையால் சாப்பாடு போட்டுக் கொண்டால் செல்வம் அழியும்.
- V. தனது இடக்கையால் படுக்கை போட்டால் இருப்பிடம் சேதமாகும்.
- VI. ஜோதிடர், குரு, நோயாளி, கர்ப்பினி, மருத்துவர், சந்நியாசி முதலியவர் களுக்கு அவர்களுடைய ஆபத்துக் காலத்தில் கண்டிப்பாக உதவ வேண்டும்.
- VII. குடும்பஸ்தன் ஒரு துணியுடன் உணவு உட்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு கையைத் தரையில் ஊன்றிக் கொண்டு சாப்பிடக்கூடாது. துணியில்லாமல் குளிக்கக்கூடாது. சூரியனுக்கு எதிரில் மலசலம் கழிக்கக்கூடாது.
- VIII. ஈரக் காலுடன் படுக்கக்கூடாது.

மங்கையருக்கு சில குறிப்புகள்

- I. சுமங்கலிகள் நெற்றியில் குங்குமம் இல்லாது இருக்கக்கூடாது.
- II. இரவில் வீட்டைப் பெருக்கிக் குப்பையை வெளியிலே போடக்கூடாது.
- III. பெண்கள் பூசணிக்காயை வெட்டக்கூடாது. கர்ப்பினிப் பெண்கள் தேங்காயை உடைக்கக்கூடாது.
- IV. சுமங்கலி கணவனுடைய அனுமதி பெற்றே விரதமிருக்க வேண்டும்.
- V. மாலை விளக்கு வைக்கும் நேரத்தில் வெளி இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடாது.
- VI. தலைவிரி கோலமாக வீட்டில் இருப்பதும் வெளியில் செல்வதும் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.
- VII. உரல், அம்மி, முறம், வாசற்படி, உலக்கை இவற்றின் மீது உட்காரக் கூடாது.

உணவு பரிமாறும் முறைகள்

- I. பரிமாறும் பொழுது வலமிருந்து இடமாகப் பரிமாறிக்கொண்டு வரவேண்டும். முதலில் இனிப்புப் பதார்த்தம் இலையின் இடப்புறம் அதாவது நாம் உட்காரும்போது எமது வலது கைப்பக்க ஓரத்தில் வைக்கவேண்டும்.
- II. பரிமாறும்பொழுது உப்பு, சாதம், நெய் ஆகியவற்றைக் கையால் எடுத்துப் பரிமாறக்கூடாது.
- III. தண்ணீர் வைக்காமல் உணவு பரிமாறக் கூடாது.
- IV. வாழையிலையை மூடும்போது எமக்கு எதிரே உள்ள இலைக் கரையை எம்மை நோக்கியவாறு மடிக்கவேண்டும்.
- V. வாசற்படிக்கு நேரே அமர்ந்து உண்ணக்கூடாது.
- VI. சாப்பிட்ட பின்பு கையலம்புங்கள் என்று தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். ஃகக்முவுங்கள் என்று கூறக்கூடாது.
- VII. சாப்பிடும்போது தவிர மற்ற நேரத்தில் இடது கையால் தண்ணீர் அருந்தக்கூடாது.

தலைக்குப் பூச்சுடுதல்

பெண்கள் தினசரி ஏதாவதொரு பூவைத் தலையில் சூடிக்கொள்ள வேண்டும்.

- I. ரோஜா மலர் - பார்வைக்கு அழகைக் கொடுக்கும், நறுமணத்தைக் கொடுக்கும், இதயத்திற்குப் பலம் கொடுக்கும்.
- II. மல்லிகைப் பூ - கண்பார்வையைக் குணமாக்கும்.
- III. செவ்வந்திப்பூ - கூந்தல் வளரும், கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி
- IV. மகிழம் பூ - தலைவலி, கண்நோய் நீக்கம்
- V. சம்மங்கிப் பூ - உஷ்ணத்தை ஏற்படுத்தும், வாயுத் தொல்லை நீங்கும்.

உஷாத்துணை நூல் : இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு.

S. துஜியந்தன்

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வகுபம்.

இந்துமத நடைமுறையில் அறிவியலும் உளவியலும்

அறிவியல் என்பது பகுத்தறிவினாலும் சோதனையினாலும் உண்மைகளைக் கண்டறிவது எனப் பொருள்படுகிறது. உண்மையைக் கண்டறிவதே அறிவியல் எனப்பட்டது. சமய நம்பிக்கை உடையோர் அறிவியலில் தங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என ஒதுக்கி விடுவது வழக்கம். ஆனால் சமயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள விஞ்ஞானிகள் அறிவியலும் சமயமும் எதிரிகள் அல்ல, நெருங்கிய நண்பர்கள் என்று கருதுகின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டின் மிகப்பெரிய அறிவியலாளரான ஐன்ஸ்டீனின் (Einstein) சமயம் இல்லாத அறிவியல் முடமானது; அறிவியல் இல்லாத சமயம் குருடானது என்று கூறுபுள்ளார். பெளதீகவியல் நோபல் பரிசு பெற்ற மில்லிகென் (Milliken) மனித நலனையும் மனித முன்னேற்றத்தையும் இரண்டு தூண்கள் தாங்கியுள்ளன. ஒன்று சமய நோக்கு, மற்றையது விஞ்ஞான நோக்கு எனக் கூறுவர். சமயமும் விஞ்ஞானமும் வெவ்வேறு வழிகளிலே மனிதனுக்குச் சேவை செய்வதாக அமைந்துள்ளன. எனவே பொதுவான அடிப்படையில் இவற்றினிடையே எவ்வித மாறுபாடுகளும் ஏற்படத் தேவையில்லை. பொதுவாக அறிவியல் மனிதனுடைய பெளதீகத் தேவைகளைக் கவனிக்கின்றன. சமயமும் மிக உயர்ந்த தேவைகளான சத்தியம், சிவம், சுந்தரம், தர்மம் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கிறது. விஞ்ஞானி பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியே ஆய்வு செய்கிறான். சமயமும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியே ஆய்வு செய்கிறது. அறிவியல் அதிகாரம், ஆன்மீகம் என்ற நூலை ஞானி தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். அதில் ஆன்மீகத்தையும் அறிவியலையும் இணைப்பது போலித்தனமானது எனக் காட்ட முற்பட்டுள்ளனர். ஆனால் மேலைத்தேய ஆய்வாளர்கள் ஆங்கில மொழியில் சமயத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் நெருங்கிய உறவு உள்ளதைக் காட்ட முனைகின்றனர். எனவே இந்து மதத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்பது தெளிவாகிறது.

இந்துமத நடைமுறையில் காணப்படும் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடு அறிவியல் ரீதியாகவே பேசப்படுகிறது. பிரபஞ்சம், ஆன்மா, பதி பற்றிய ஆய்வாகவே அமைகிறது. இந்து மதத்தவர்கள் சோதிடம், வானியல் பற்றிய கொள்கைகள், கோட்பாடுகளைப் பெரிதும் பின்பற்றுபவர்களாக உள்ளனர். இந்து மதத்தவர்கள் திருமண நடைமுறைகளைச் சோதிட சாஸ்திர பஞ்சாங்க முறைப்படியே பின்பற்றுகின்றனர்.

வீடு வளவு பொருத்தம் பார்த்து மனையினை அமைக்கின்றனர். பஞ்சாங்க முறை என்பது கணித்தல் முறையினை உடையதே. பஞ்சாங்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே இந்துக்களின் நடைமுறை ஆகும். இந்து மதத்தவர்கள் அஸ்மா, நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம் ஆகியவற்றை நீக்கும் யோகாசனப் பயிற்சிகளை நடைமுறையில் பயிற்றுவித்தும் பயின்றும் வருபவர்கள் ஆவர். யோகாசனப் பயிற்சி என்பது அறிவியலுடன் தொடர்புபட்டதே. இந்து மதத்தவர் விரதம், நோன்பு இருப்பதை நடைமுறைப்படுத்துவர். நோயற்ற வாழ்வு வாழ்வதற்கு விரதம் அதி முக்கியமானதொன்று. விரம் இருப்பதால் மனம் சுத்தி அடையும்; நோயற்ற வாழ்வை வாழமுடியும். கோயில்களின் விக்கிரக அமைப்பு கோயில்களின் கட்டடக்கலை என்பனவும் ஆகம் சாஸ்திர விதிப்படியே அமைகின்றன.

இன்றைய கல்வி முறையில் எந்தக் கற்கை நெறியிலும் அறிவியல் இருப்பதைக் காணலாம். அறிவியல் நோக்கில் தான் கற்கை நெறிகள் புகட்டப்படுகின்றன. இந்து மதத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதை இன்றைய கல்வி முறை மூலம் காணமுடிகிறது.

இந்துமத நேர்த்திக் கடன்கள் பல வேதகால வேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி வளர்ந்த நிலைபெற்று இருப்பவை. வேள்வியில் நாம் கொடுப்பது முன்னராகவும் ஏதோ ஒன்றை அவாவி நிற்பதும் கேட்பதும் பின்னராகவும் இருந்தது. நேர்த்தியில் நாம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வது முதலாகவும் கொடுப்பது பிறகாகவும் இருக்கிறது. மனிதர்கள் எதை இறைவனுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார்கள் என்பது அவர்களது ஆளுமையின் தரத்தைப் பொறுத்தது.

ஆயினும் இறைவனுக்கு ஏதோ ஒன்றைக் கொடுப்பதாக நேரும்போது மனத்தின் மறை எண்ணங்கள் நீங்கி நம்பிக்கை வருகிறது. இது அறிக்கைச் சிகிச்சை (Cognitive therapy) யுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ஆன்மீக நம்பிக்கை இன்னொரு வகையில் அர்த்தம் காணும் சிகிச்சை (Logo therapy) யாகவும் ஆகிறது. உடல் நோய்கள் பலவற்றோடு உள்ளம் நிறையவே சம்பந்தப்படுவதால் நோய்கள் தீருவதில் நேர்த்தி பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

நேர்த்திகள் சிலவற்றில் (அங்கப் பிரதிஷ்டை) தொழில் வள சிகிச்சையையும் யோகாசன சாயலும் உள்ளடக்கியது. உள ஆரோக்கியத்தை இவை மேம்படுத்துவன என்பது உளவியலாளர்களின் கருத்து.

வேறு சில நேர்த்திக் கடன்கள் பாடலும் ஆடலும் சம்பந்தப்பட்டது. இவை முறையே Music therapy, Dance therapy என்ற பெயரில் உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கும் சிகிச்சை முறைகளோடு ஒப்பிடத்தக்கது.

நேர்த்திக் கடன்களுக்காக நாடகம் செய்தல் ஒரு வழக்கு. மேற்குலகில் நாடகம் மிக பிற்காலத்தில் தான் ஒரு சிகிச்சையாக அறிமுகமாகிறது சில நேர்த்திகளில் காணப்படும் சிற்ப வேலையும் ஒரு சிகிச்சையாக ஏற்றுகொள்ளப்படுகிறது. பாடல், ஆடல், நாடகம், சிற்பம் போன்ற கலைவழி சிகிச்சை அனைத்தும் சேர்ந்து வெளிப்பாட்டுமுறைச் சிகிச்சை (Expressive therapy) எனப்படுகிறது.

நேர்த்திகள் பலவற்றிலும் ஊடுகலந்து காணப்படுகிற உச்சாடனம், தியானம், சுவாசப்பயிற்சி ஆகியன சிறந்த சாந்தவழிமுறைச் சிகிச்சைகள் ஆகும்.

நேர்த்திகள் சிலவற்றில் தமது உடலை வேதனை தெரியாத நிலைக்கு ஆக்குகின்ற தன்மை காணப்படும். இது தலங்களின் அடியாக தோன்றியிருக்கலாம். இது ஒருவரது சுய கணிப்பை உயர்த்துகிறது. சிலர் குற்ற உணர்வில் இருந்து விடுபடவும் உதவலாம்.

பொதுவாக நேர்த்தி என்பது ஒரு “விலை கொடுத்தல்” ஆகிறது. சிலர் சமூகத்தில் மீண்டும் இணைவதற்கான வழியையும் அவை தோற்றுவிக்கின்றன. “நெருக்கீட்டுக்குப் பிற்பட்ட மனவடு” தோன்றாமல் தடுப்பதில் நேர்த்தி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. எல்லா நேர்த்திகளும் மக்கள் தமது கஷ்ட காலத்தினூடு பயணம் செய்ய உறுதுணையாகின்றன.

நேர்த்திக் கடன்கள் பயனுள்ளவை என்று உளவியல் அறிவு அழுத்திக் கூறினாலும் ஆன்மீக நோக்கில் நிஷ்காமிய வழிபாடே சிறந்தது. ஆரோக்கியம் குறைந்தவர் காமிய பூஜை செய்ய ஆரோக்கியம் நிறைந்தவர் எல்லாவற்றையும் சிவரப்பணம் செய்வார்.

த. ஞானகிரி

ஆரம்பக் கல்வி,

இந்து மன்றம்,

பொருளாளர்.

யார் பெரியவர்?

“அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது.....” என்றனர் நம் முன்னோர்கள். இந்நிலையில் மானிடப்பிறவி எடுத்தலாகிய கிடைத்தற்கரிய பேறு பெற்ற நாம் யார்? எத்தகையவர்? எம் நிலை என்ன? எமக்கு மேலான சக்தி உண்டா? உடல் தோற்றுவிக்கப்பட்டதா? ஆன்மா எங்கிருந்து வந்தது? என்றவாறு பல வினாக்களை எம்முள் தொடுத்து அவற்றிற்கு விடை காண முயற்சிக்க வேண்டும். நம்மை நாமே அறிவதற்கு வள்ளுவர்;

செயற்கரிய செய்வார் பெரியார் சிறியார்

செயற்கரிய செய்கலாதர்

என அளவுகோலை முன்வைத்துள்ளார்.

மனிதனுள் உள்ள ஆணவ மலம் மேலெழும்போது தானே பெரியவன் என்னும் தீய எண்ணம் அவனுள் மேலெழுகிறது. ஆணவ மிகுதியால் அவன் பெரியார், சிறியார் இடையிலான வேறுபாட்டினை இனங்காண முடியாமல் பகுத்தறிவை இழந்து “நானே பெரியவன்” எனக் கர்ச்சிக்கின்றான். இதனால் தான் வள்ளுவர் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்பவரே பெரியவர், ஏனையோர் சிறியவர்” என எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

இதே எண்ணப்பாங்கு சாதாரண மனிதனிடம் மட்டுமல்ல, கவியிலே வல்லமை பெற்றுத் திகழ்ந்த ஓளவையாரிடமும் காணப்பட்டது. இவர் தன் கவி வல்லமைக்கு நிகர் யாருமில்லை; எனவே நானே பெரியவன் என நினைத்து இறுமாப்புக் கொண்டாள். இதனைத் தீர்க்க நினைத்த முருகப்பெருமான ஆட்டிடையனாக மாறி நாவற்பழம் பறித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஓளவையார் தம்பி எனக்கும் பழம் தா? எனக் கேட்க, முருகன் சுட்டபழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? எனக் கேட்க குழம்பிப்போன ஓளவை ‘கவிப்புலமை மிக்க என்னை ஒரு ஆட்டிடையன் மடக்கிவிட்டானே’ என எண்ணித் தன் கர்வம் அடங்கி முருகனின் திருவுருவைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தார். இந்நிலையில் இவர்

“பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது

புவனமோ நான்முகன் படைப்பு....

தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே” என யார் பெரியவர் என விளக்குகிறார் ஓளவை. அதாவது இந்த உலகம் பெரியது. உலகைப் படைத்தவன் நான்முகன். நான்முகன் திருமாலின் உந்தியில் உறைபவன்; திருமால் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்பவன்; பாற்கடலோ குறுமுனியின் கமண்டலத்தில் அடக்கம்; கமண்டலமோ சிறுதுளி மண்; உலகோ ஆதிஷ்டனின் ஒரு தலைப்பாரம், ஆதிஷ்டனோ உமையவள் சிறுகை விரல்

மோதிரம். உமையவளோ சிவனின் உள்ளத்துள் அடக்கம், சிவனோ அடியவர் உள்ளத்துள் அடக்கம். எனவே இறைவனைத் தம் உள்ளத்துடன் சமக்கும் அடியவரே பெரியவர் எனத் தொண்டர் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்றார்.

இந்நிலையில் சிவனடியார் பெருமைகூற வந்த சேக்கிழார் அறுபத்து மூன்று தனியடியார்களினதும் ஒன்பது தொகையடியார்களினதும் வரலாறுகளை விரித்துரைத்து அவர்கள் செய்த செயற்கரிய செயல்களையும் அதனால் அவர்கள் பெற்ற நற்கதியையும் காட்டுகின்றார். இதற்காக இவர் பாடிய பெரிய புராணம் அரும்பொருள் பொக்கிசமாகும். சைவ சமய மக்களின் வாழ்வியல் எப்படி அமைய வேண்டுமெனக் காட்டும் சைவக்காப்பியம் இதுவாகும்.

சிவனடியார் எப்படிப்பட்டவர், அவர் புறக்காட்சி எப்படியிருக்கும், அகக்காட்சி எப்படியிருக்கும் எனக் கூறவந்த சேக்கிழார் -

“மாசில்லாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசுநீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினால் எத்திசையும் விளங்கினர்
பேசுவொண்ணாப் பெருமை பிறங்கினர்”

என்கிறார்.

சிவனடியாரின் உடல் நல்லதையே செய்யும் தூய்மை உடையது. அதில் உருத்திரனாகிய சிவபெருமானின் கருணையாகிய உருத்திராக்க மாலை விளங்கும்; மேலான திருநீறு உடலெங்கும் யொலிக்கும். அத்திருநீற்றைப் போல உள்ளமும் கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளமாக இருக்கும். தங்கள் அருட்சக்தியால் எங்கும் அருளொளி பரப்புவர். இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வதே அவரின் நோக்காயிருக்குமென அவர் பெருமையை எடுத்தியம்பிச் செல்கிறார்.

இந்நிலையில் இப் பெரியவர்களைப் போல உலகியல் பற்றுக்களைத் துறந்து ஓட்டையும் பொன்னையும் சமமாக மதிக்கும் மனப்பாங்கைப் பெற்று “அவனன்றி அணுவும் அசையாது” என்ற உண்மையுணர்ந்து “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற கூற்றுக்கமைய சிவதொண்டு செய்து வழுவோமானல் அச் சிவடியாருள் ஒருவராய் நாமும் பெருமை பெற்று வாழலாம்.

இ. கிருஷ்ணராஜ்

தலைவர்,

இந்து மன்றம்.

சீரிய மனித வாழ்விற்குச் சமயம் காட்டும் பண்பாட்டு நெறிமுறைகள்

அறிமுகம்

மனிதவாழ்வு செம்மையாகவும், அமைதி நிறைந்ததாகவும் அமைய வேண்டுமென்று கருதிய நம் முன்னோர்கள் அதற்குரிய நீதி நெறிகளையும், சமூகச் சட்டங்களையும், விதிகளையும் உருவாக்கினர். அவற்றை இலகுவில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவே சமயம் என்னும் ஊடகத்தை தெரிவு செய்தனர். சமயம் என்னும் ஊடகம் சக்தி மிக்கதாக இருப்பதற்குக் காரணம் சமயத்தின் மீது மக்கள் வைத்திருந்த நம்பிக்கையும் பக்தியுமாகும். எனவே சமயம் என்பது கோட்பாடுகள் ஐதீகங்கள், ஒழுக்க நெறிப் போதனைகள், சடங்குகள், சமூகநிறுவனங்கள் மத அனுபவம் தரும் உந்துதல் என ஆறு பரிமாணங்களை உடையது. என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

மனிதப் பண்புகளை விருத்தி செய்தல் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தல் என்பன சமய ஆசாரங்களாகவும் சமய அனுட்டானங்களாகவும் கொள்ளப்பட்டு வந்தன. அந்த வகையில்தான் சமயத்தின் இறுதி நோக்கமான முத்தியையோ இறைவனையோ அடைவதற்கு அன்பு, அறம், கருணை என்பன உதவுகின்றன எனச் சமயங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இவை இறைவனை அடைவதற்கு மட்டுமல்ல இவ்வுலகில் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்கும் தேவையாகும். குடும்பத்தில் இப்பண்புகள் இருந்தால் தான் இன்பமும் அமைதியும் நிலவும் சமுதாயத்தில் சாந்தியும் சமாதானமும் ஏற்படும். அச்சமுதாயமும் முன்னேற்றகரமானதாக விளங்கும். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி என்பது, பரஸ்பரம் அன்பு, நேர்மை, உழைப்பு, உண்மை, ஊக்கம், விசுவாசம் முதலிய நற்பண்புகளைக் கொண்ட மக்களில் தங்கியுள்ளது. மனிதப் பண்புகள் மலராத மக்களைக் கொண்ட நாடு பொருளாதார விருத்தியையோ வேறெந்த துறை விருத்தியையோ காண இயலாது.

பண்பாட்டின் வளர்ச்சியில் சமயம்.

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு உடை, உணவு, உறையுள் எவ்வாறு முக்கியமானதோ அவ்வாறே மதமும் மிக முக்கியமாகும். அதிலும் மனிதனை நல்வழிப்படுத்தி இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என வாழ வழி

வகுப்பது இந்துமதமே ஆகும். இக் கூற்றிற்கிணங்க ஒவ்வொருவரும் தன்னை உணர்ந்து வாழ வழி வகுப்பது இந்து மதம் ஆகும். இந்து மதம் மனிதனுக்கு கற்றுத்தரும் விடயங்களில் மிக முக்கியமானது உண்மை பேசுவதாகும். இதனையே வள்ளுவரும்

“உள்ளத்தால் பொய்யாதொழுகின் - உலகத்தார்

உள்ளத்துள் உல்லாம் உளன்.”

என வலியுறுத்துகின்றார்.

இந்த வகையில் ஒவ்வொரு மனிதனதும் ஒழுக்கத்தை இந்துமதம் காப்பாற்றுகிறது உன முன்னோர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே மனிதனுடைய தனி வாழ்க்கையை இந்துமதம் சீர்ப்படுத்துகிறது. சத்தியம் என்பது மனம், வாக்கு. காயம் இம்மூன்றினாலும் நேர்மையாக நடப்பதாகும். இம்மூன்றாலும் நாணயமாக இருக்கும் மனிதனை உலகம் மதிக்கும். (உதாரணம் காந்தியடிகள், நேரு, ஆபிரகாம்லிங்கன்). இந்துமதமானது ஆடம்பரம் இன்மை தற்பெருமையின்மை அகங்காரமின்மை பொறுமை நேர்மை குருசேவை தூய்மை விடாமுயற்சி தன்னடக்கம் தாய்தந்தையர்க்கு அடிபணிதல் போன்ற நற்செயல்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளதே இந்துமதம்.

பண்பாடு மனிதன் அகவளர்ச்சி ஆகும். உள்ளத்தை பண்படுத்தல் மூலம் பெறப்படும் வளர்ச்சி உள்ளம் தூய்மையடைதல் அதன் வழி எண்ணங்கள் உணர்வுகள் பேச்சுகள் செயல்கள் தூய்மையடைதல் பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகும். ஒரு நிலத்தை பண்படுத்துவதற்கு கடின உழைப்பு அவசியமாகும். இதே போன்று மனித உள்ளங்களும் பண்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அத்தகைய நன்கு பண்பட்ட உள்ளங்களிலிருந்து பெறப்படும் விளைவுகளையே பண்பாடு என்கிறோம். “அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்” என்பது ஆன்றோர் வாக்காகும். பண்பாட்டில் அழகு எழில் நலம் பொலிவு பூரணம் யாவும் மனிதரில் வாழும் முறையில் பிரதிபலிக்கும். மனிதரின் சிந்தனைகளிலும் உணர்வு வெளிப்பாடுகளிலும் சொல்லிலும் செய் காரியங்களிலும் பண்பாட்டின் முத்திரை பதிந்திருக்கக் காணலாம். பண்பாடு தான் மனிதனை மனித நிலைக்குக் கொண்டு வருவது தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்துவது.

சமயங்களின் நோக்கம், மனிதர்களுக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி, சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்துவது ஆகும்.

அதற்கமைவாக ஐக்கியத்தையும் ஒருவரை ஒருவர் மதித்து அன்பு பேணும் பண்பையும் தோற்றுவித்தனுடன் அதன் வெளிப்பாடாக மக்களைத் தூய்மைப்படுத்தியும், வாழ்க்கையின் பெறுமதி வாய்ந்த மனித விழுமியங்களை உணர்த்தியும், அதற்கமைய செம்மை வாழ்வு வாழ்வித்தும் அதன் வழி மனிதர்களைத் தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தியும் உருவாக்குதல் ஆகும்.

இந்நோக்கங்களை அடைவதற்கேற்ப இந்து மதம் பல்வேறு சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பண்பாடுகளை வாழ்க்கை நியதிகளாகக் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டுகின்றன. அதனால் இந்து மதத்தவர்கள் ஜோதிடம், சாஸ்திர முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். பஞ்சாங்க முறைப்படி வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். உதாரணமாக வீட்டின் அத்திவாரம், வீடு குடிபுகுதல், கிணறு வெட்டுதல், கடுக்கண் பூட்டு, திருமணம், திருமணப் பதிவுகள் என்பன பஞ்சாங்க முறைப்படி திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம் என்பவற்றினை கடைப்பிடிப்பதில் தீவிர நம்பிக்கையுடையவர்களாகச் செயற்படுகின்றனர்.

இந்து சமயமானது அறுவகை வழிபாட்டு மரபுகளை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், கௌடமாரம், சௌரம் என்ற அறுவகை வழிபாட்டு மரபுகளில் சைவமே இலங்கையில் ஏனையவற்றையும் தன்னுள் அடக்கி "இந்து சமயம்" என்றால் சைவசமயமே எனப் பொருள்பட நிலைபெற்றுள்ளது. இந்து சமய வழிபாட்டு மரபுகளில் நேர்த்திக்கடன் என்னும் செயற்பாடு மிகவும் முக்கியமானது. நோயில் இருந்து மீள்வதற்கு பல நேர்த்திகள் செய்யப்படும். காவடி எடுத்தல், பாற்செம்பு எடுத்தல், கற்பூரச்சட்டி எடுத்தல், கரகம் எடுத்தல், அடிஅளத்தல், தீமதித்தல், அங்கப்பிரதஸ்டை செய்தல் எனப் பல்வேறு நடைமுறைகள் காணப்படுகின்றன. விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதில் பெண்கள் பெரும் பங்கேற்கின்றனர். இகபர நலன்களுக்காக அதனைச் செய்யும் மரபு பேணப்படுகின்றது. கோயில்களில் தலவிருட்சங்களை வழிபடும் மரபு சிறப்பாக பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கோயில் வழிபாட்டில் சிறப்பாக முருகன் கோயில்களில் பெண்கள் மாவிளக்குப் போடும் மரபு உள்ளது. முருகனுக்கும் வள்ளிக்கும் உள்ள தொடர்பு இதன் மூலம் விளக்கம் பெறுகின்றது. வள்ளி முருகனுக்குத் தேனும் தினைமாவும் கொடுத்ததை நினைவு கூரும் வகையில் இச் செயற்பாடு நடைபெறுகின்றது. (மாவிளக்குப் போடுதல்)

சமயம் காட்டும் நெறிமுறைகள்

சமயம் என்பது நம்பிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மக்களை மக்களாக வாழ்வதற்கு வழிகாட்டுவது. வாழ்க்கையில் தன்நம்பிக்கையினையும் தளராத முயற்சியையும் தருவது. சமயம் என்பது துறவிகளை உருவாக்கும் தாயகம் எனப் பலர் தவறாக எண்ணும் கருத்தும் உள்ளது. வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே பரம்பொருளில் நாட்டமும் உலகியலில் பூரணத்துவமும் பெறுவதற்குச் சமயம் நெறிப்படுத்துகின்றது. மனித நேயத்தை வளர்க்கின்றது. அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக உள்ள இறைவனிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளச்செய்வது இந்த நம்பிக்கைதான் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும் செம்மைக்கும் மூலகாரணமாக அமைவது. விஞ்ஞான வளர்ச்சி பெற்ற ஐரோப்பா அமெரிக்கா, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளில் கூட மக்கள் சமயத்தில் திடமான நம்பிக்கையும் கடவுள் பற்றும் உடையவராக விளங்குவது இங்கு சுட்டிக் காட்டத்தக்கது.

இறைவனை அடைவதற்கான வழியினை காட்ட வல்ல மார்க்கமே சமயமாகும். மனித இயல்பு அமைதியையும் ஆதரவையும் ஆற்றலையும் நாடக்கூடியது. மனிதனிடத்தே ஆழமாகப் பதிந்துள்ள அவ்வுணர்வினை சமயம் நிறைவேற்றி வைக்கின்றது. மனிதன் உடலால் மட்டும் வாழ்ந்து விடமுடியாது. மாய உலகின் உண்மைநிலையினை மனிதன் ஒருநாள் உணர்ந்தே ஆகவேண்டும். அது இறைவனின் நியதி. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல்வகைத் துன்பங்களும் சோதனைகளும் உலகம் மாயை உண்பதை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. அப்போது நாம் இறைவனைத் தான் சரணடைய வேண்டும். சமயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆன்மீகத்தை பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் அப்போது சமய உணர்வு, சமயப்பற்று, சமயநம்பிக்கை நம்மை ஆட்கொண்டுவிடும்.

இந்து மதம் பிறமதக் கோட்பாடுகளின் துணையின்றி எந்தவொரு முடிவுக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது. எல்லா மதங்களும் இறுதியில் ஒரு முடிவுக்குத் தானாய் இட்டுச் செல்கின்றன. என்பதை ஐயந்திரிபுற ஏற்றுக் கொள்கிறது. நம்பிக்கை, கடவுள் வழிபாடு ஆகிய விஷயங்களில் அது பரந்தளவில் உரிமையளித்துள்ளது. கடவுளின் இயல்பு, ஆன்மா, படைப்பு, வழிபடும் முறை, வாழ்வின் குறிக்கோள்கள் ஆகியவற்றின் விவாதங்களையொட்டிய வகையில், இந்து மதம் புகத்தறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் முழு உரிமையளித்துள்ளது. எனவே

எல்லாவித மத நம்பிக்கைகளும் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளும் , சாதனை முறைகளும் வெவ்வேறான சடங்கு முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் இந்து மதத்தில் கண்ணியமான முறையில் அணியணியாக வகுக்கப்பட்டு ஒன்றோடொன்று முரண்பாடற்ற இதமான உறவில் மேம்பாடடைந்துள்ளன.

மனித வாழ்வும் சமயமும்

சமயம் கூறுகின்ற அறங்கள், நீதி நெறிகள், விழுமியங்கள், சேவைகள், நற்செயல்கள் யாவும் மனிதனை வழிப்படுத்தவல்லன. இவை நாம் வாழுகின்ற சமுதாயத்தில் அமைதியுடனும் சாந்தி சமாதானத்துடனும் ஒழுங்காகவும் ஒழுக்கமாகவும் ,மகிழ் : சியாகவும் வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமானவை. இவ்வாறான பண்புகளை வளர்த்து, உள்ளார்ந்து காணப்படுகின்ற தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துவது சமயமாகும். என சமயத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறியுள்ளார் சுவாமி விவேகானந்தர். மனிதனிடம் உள்ள பல்வேறு வளங்களில் ஆன்மீக வளமும் ஒன்று எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் இயல்பாகவே ஆன்மீக வளம் கொண்டவன். என்று கொள்ளப்படுகின்றது. மனிதனுக்கு மனிதன் வேறுபட்ட அளவுகளில் ஆன்மீக வளம் இருக்கலாம். ஆன்மீகம் மனிதனதுகுக்கு இயல்பானது. இவ்ஆன்மீக வளம் மனிதனிடம் இயல்பாகவும் மனிதனுக்கே உரித்தாகவும் உள்ளார்ந்த நிலையிலும் காணப்படுகின்ற உயர் மனிதப் பண்புகள் ஆகும். இவ் உயர் மனிதப் பண்புகள், உயர்வான பெறுமதியையும் பெறுமானத்தையும் மதிப்பையும் கொண்டவை. இத்தகைய உயர்ந்த மதிப்புக் கருதியே அவற்றைத் தெய்வீகம் என்றும் ஆன்மீகம் என்றும் அழைப்பார். மனிதர்கள் யாவரும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழவும் வாழும் முறையில் வாழவும் உயர் மனிதப் பண்புகள் மிக அவசியம்.

எமது வாழ்வில் பலவகையான நிகழ்ச்சிகள் வந்து போகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளில் ஒரே நிகழ்ச்சியை உடன்பாடாகவும், எதிர்மறையாகவும் நோக்க முடியும். இதில் உடன்பாடாக நோக்குபவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்பவர். எதிர்மறையாக நோக்குபவர்கள் அமைதியின்றி தவிப்பர் என்பதை அனுபவமாக அறியக் கூடியதாக உள்ளது. வெறும் மகிழ்ச்சியாகவே இருக்க விரும்புவது இயல்பு. அதனால் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை உடன்பாடாகவும் அவற்றின் பிரகாசமான பக்கத்தையே நோக்குவதாகவும்

பொது பழக்கத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம். எதிர்மறையாக நோக்குமிடத்து அவநம்பிக்கை, பிடிப்பின்மை ஏற்படுகின்றன. வாழ்வில் உயிராக பிழக்கின்றனர். இதனால் மனவெறுப்பு, விரக்தி, கோபம், நம்பிக்கையின்மை, சந்தேகம், பொறாமை, சித்தியின்மை என்பவற்றை எதிர்கொள்கின்றனர். பிறரின் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். நாளடைவில் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். நன்மையான பழக்கத்தையே பார்த்து மகிழ்ச்சியான வாழ்பவர்கள் வாழ்க்கையில் சந்தோசமடைகின்றனர். அழுத்தமாகாமல் வெற்றியடைகின்றனர். பிறரால் விரும்பப்படுபவர்களாகவும் நல்ல பண்பாளர்களாகவும் விளங்கி சமூகத்தில் நல்ல தலைவர்கள் ஆகின்றனர்.

மனிதப் பண்புகள் என்றாலே உயர்வானவை தெய்வீகமானவை. அன்பு, உண்மை, நேர்மை, நீதி, நடுநிலைமை, பொறுமை, சுயநலமின்மை, கருணை, அஹிம்சை என்பனவாகும். இத்தகைய மனிதப்பண்புகள் மனிதனுள் புதைந்து கிடக்கும் வரை அவை மனிதருக்கு எவ்வித பயனும் அளிக்கப் போவதில்லை. அவை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் தான் மனிதன் தெய்வீக நிலையை அடைய முடியும். எனவே அவற்றை ஒவ்வொருவரும் தமது இயல்பாகவே கடைப்பிடித்து ஒழுக்குதல் வேண்டும். சமயம் மனிதனில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த வகையில் சமயம் முத்திக்கு வழிகாட்டுவது மட்டுமல்ல இந்த உலகில் செம்மையாக வாழ்வதற்கும் வழிகாட்டுகிறது.

பண்புகளின் விருத்தியில் மனிதமனம்

மனித நடத்தைகளுக்கும், மனித மனத்திற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. உண்மையில் மனிதம் தான் மனித நடத்தைகளை வழி நடத்துகின்றது. எனவே மனிதப் பண்புகளின் ஒழுகு தன்மைக்கு மனம் தூய்மையாக வேண்டும். எனவே கெட்ட நடத்தைகளை வென்று மனதை ஆட்சி செய்பவன் மாமனிதன், அறிஞன். மேதை எனப் போற்றப்படுவான். இவர்கள் தம் வாழ்வுக்கு மட்டுமல்ல பிறர் வாழ்விற்கும் கலங்கரை விளக்காவர். எனவே நாம் மனத்தை ஆளும் போது மனப்பலம் உண்டாகின்றது. உடற்பலத்திலும் மனப்பலம் முக்கியமானது. மனப்பலத்தினால் தான் அரிய பல சாதனைகளை மனிதன் நிலை நாட்ட முடியும். வைராக்கியம், உறுதி, தைரியம் வீரியம், சீரிய வாழ்க்கை, செம்மை ஒழுங்கு என்பன மனஆரோக்கியத்தினால் ஏற்படுபவை. மனத் தூய்மையால்

ஏற்படுவது. மனத்தூய்மையானது வாய்மையால் காணப்படுவது என்பது வள்ளுவர் வாக்காகும். அழுக்காறு, அவா, கோபம், பகைமை என்வற்றில் மனத் தூய்மைப்படுத்தப்படுதல் தங்கியுள்ளது. மனிதனுக்கு இவ் அழுக்குகளை நீக்கும் வல்லமை நிறைய உண்டு. அதுவே மனிதச் சிறப்பு. முயன்றால் மனிதனுக்கு முடியாததொன்றில்லை. மனிதனின் முயலாமை தான் அவஸிடம் ஆற்றல் இல்லாமல் இருப்பதாகத் தோன்றுவதற்கு காரணம். ஒவ்வொருவரும் தன்னையறிந்து , தம் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை உணர்ந்து அவற்றை வெளிப்படுத்தி மனம் முதலிய திரிகரணங்களையும் சுத்தி செய்து, மனமாற்றம் பெற்று, அதனுடாக மனித மாற்றம் எய்தி , வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் போது பிரச்சினைகள் யாவும் மறைந்து விடும். எனவே விடிவு நம் ஒவ்வோர் கையிலும் தான் உள்ளது.

"மனத்துக் கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து - அறன்.

ஆகுல நீர்பிற".

என்ற வள்ளுவர் வாக்கு இதனை தெளிவாக்குகின்றது. அதாவது மனத்தில் கற்றமில்லாதிருத்தல் அறம் என்கிறார்.

நாம் எல்லோரும் நல்லவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு நல்லதை செய்கின்றோமோ அவ்வளவிற்கு நல்ல காரியங்கள் நடைபெறும். அதனால் நாம் நல்லது என்று தெரிந்ததை பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவ்வகையில் நாம் நல்லவற்றை செய்யும்படி தூண்ட வேண்டும். இதன் மூலமே மனிதன் மனிதனாக வாழ முடியும். எனவே மனித மனங்களில் நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல சிந்தனைகள் உருவாக வேண்டும். நற்செயல்களாக மாற்றப்பட வேண்டும், இவ் நற்செயல்களை செயல்களை ஆற்ற அறிவு வேண்டும்.

"அறிவினால் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின் நோய் - தன் நோய் போல் போற்றாக்கடை".

என்பதற்கு மாறாக தாம் பெற்ற அறிவின் உதவியால் மற்றையோர் துயரங்களை நீக்க முடியாவிடின் அந்த அறிவு பயன் அற்றது என்பது வள்ளுவரின் தீர்ப்பாகும். எனவே அறிவு மனிதரில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். மனிதன் மனிதராகப், பண்பாடு உடையவர்களாகப், விழுமியங்களைப் போற்றுவவர்களாக வளர்த்து விட்டால் அறிவையும் கற்றல் திறனையும் சரியான முறையில் ஆக்கப் பாதையில் நெறிப்படுத்தும் பண்பாளராக மனிதர்கள் வந்து விடுவர். மனிதரில் மனிதப் பண்புகள் விருத்தியாகும் போது மனத மனித மனங்கள் பண்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றன.

எனவே மனிதப் பண்புகளைப் பேணி வாழ்க்கையை நடத்தினாலேயே மனித இனம் எதிர்காலத்தில் காப்பாற்றப்படும் என்பதை உணர வேண்டும். அதாவது ஆன்மீக வாழ்க்கை மனிதர்க்குரிய வாழ்க்கையாகும். அதுவே மனிதப் பண்புகள் நிறைந்த மானுட வாழ்வாகும்.

முடிவுரை

நாம் மனிதனாக மனிதத்துவப் பண்புகளுடன் செம்மையாக வாழ்ந்து காட்டாமல், நாம் தலைமை தாங்கும் மக்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டுவதென்பது முடியாத காரியம். செம்மை வாழ்வு தான் ஆன்மீக வாழ்வு எனப்படுகின்றது. ஆன்மீக வாழ்வு என்பது சாதாரண மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தென்றோ, எட்டாக் கனியென்றோ எண்ணி விடுதல் தவறானது. ஆன்மீக வாழ்வு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயலக்கூடியது. எனவே மனித விழுமியங்களை மதித்து வாழும் வாழ்வு தான் முழுமையான வாழ்வாகும்.

*“வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் - வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”.*

என்ற குறளை வழிகாட்டியாக ஏற்று , உலகில் வாழ வேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்பவனே உயர்வான, பண்பான மனிதனாவான். இத்தகைய பண்பட்ட மனிதர்களையே சமூகமும், நாடும் வேண்டி நிற்கின்றன. அத்தகைய பண்புகளை வளர்த்து சமயப் பொறுப்புடையவர்களாக நாம் வாழ்வதற்கு சக்தி கடாட்சம் அலையாக வந்து எம்மைத் தழுவும் வகையில் வழிபாடாற்றி உய்தி பெறுவோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. மனோன்மணி ச.ஆற்றங்கரையான், யாழ்ப்பாணம். 1989.
2. கந்தசாமி சி.ந.என்றும் நிலைக்கும் எம் சமயம், தஞ்சாவூர்.
3. சோமசுந்தரம். கு. மனித மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள் ரஜி வெளியீடு இலங்கை. 2000.

திருமதி. ஜெயமலர் தியாகலிங்கம்
உப பீடாதிபதி (கல்வியும் தரமேம்பாடும்),
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

தேற்றிடுவாய் எம்மை

தொடக்கமோ முடிவோ இல்லாத

முன்னவா

வித்தக விநாயகா!

நீ வாழ்வதால் தான் கல்லூரித்தாய்

வளர்ந்தோங்குகிறாள்.

வேப்பமரத்தின் கீழ் அழைக்காமலே

நுழைந்தாய்

சளைக்காமல் அருள் பாலிக்கிறாய்

முளைக்கப் போகும் இளம் சந்ததியைத்

திளைக்க வைக்கிறாய் அளவற்ற அன்பால்!

வார்த்தைக்குள் அடக்க முடியா

அன்பின் அழகே

துன்பங்களைப் போக்கி

வன்மங்களைக் களைந்து

உலகம் எங்கும் உன் புகழ் பரவி

வளமான சமூகத்தை வளர்த்திட வேண்டும்

உன் அருளால்

போற்றிடுவோம் உன்னை

தேற்றிடுவாய் எம்மை.

திரவிடநாதன் றமணன்

இரண்டாம் வருடம்,

ஆரம்பக் கல்வித் துறை.

வித்தக விநாயகர் ஆலயமும் பணியும்

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் உள்ள இந்து வணக்கஸ்தலமாக விளங்குவது வித்தக விநாயகர் ஆலயம் ஆகும். இதன் வரலாறு வித்தியாசமானது.

கல்லூரியின் முதலாவது கட்டடத் தொகுதியின் இறையாட்சி நடந்த 19.01.2003 தைப்பூச நாளன்றே வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தின் அத்திபாரக்கல் சிவநெறித் தவமகன் செஞ்சொற்செல்வரால் நாட்டப்பட்டது. இக்கல்லூரியின் முதற் பீடாதிபதியான கலாநிதி தி.கமலநாதன் அவர்களின் முயற்சியால் இவ் ஆலயம் தோன்றியது எனலாம். செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு.திருமுருகனுடன் முதற் பீடாதிபதி அவர்கள் கல்லூரியில் ஓர் ஆலயம் அமைக்கக் கலந்துரையாடினார். இவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க லண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளையின் அனுசரணையுடன் கல்லூரி வளாகத்தில் உடடியாகவே இவ்வாலயப் பணிகள் ஆரம்பமாகி முடிவுற்றது.

‘அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஐயா’ அவர்கள் கட்டட அமைவு மற்றும் விக்சிரகங்கள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார். ‘கோயிலுக்கு வித்தக விநாயகரையும், பரிவார மூர்த்திகளாக சரஸ்வதியையும், முருகனையும், ஞான வைரவரையும் வைத்து வணங்குங்கள். அருகில் இருக்கும் வேப்ப விருட்சத்தை வெட்டிவிடாதீர்கள். வேப்ப மரத்தின் கீழ் உள்ள முடி மன்னவருக்கு (வைரவர்) தனியாக ஆலயம் அமையுங்கள் எனக் கூறினார். (இது வரைக்கும் கோயில் பற்றியோ அங்குள்ள வேப்பமரம் பற்றியோ அவருக்குத் தெரியாது) மறுநாள் கல்லூரிக்கு நேரில் வந்து அருட்கவி ஐயா அவர்கள் விநாயகர் கோயில் அமைக்கப்படவுள்ள இடத்தையும் அதன் அளவுப் பிரமாணங்களையும் தந்து சென்றார். இதன்படி தைப்பூசத் திருநாளன்றே அத்திவாரம் இடுவதென்று முடிவானது. இந்நாளில் இறையாட்சி வைபவத்துக்குரிய இறைபடங்கள், கும்பம், திருவிளக்கு என்பன நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்திலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டது. வளாகத்துக்குரிய விசேட பூசையை மாணிக்க ஐயா செய்தார்.

கட்டப் பணிகள் ஆரம்பம் அன்றே சிவயோகம் அறக்கட்டளையின ரிடமிருந்து முற்பணமாக ரூ. மூன்று இலட்சம் சிவநெறித் தவமகனால் பெற்றுத் தரப்பட்டது. தைப்பூச நாள் பகல் 12 மணிக்கு சிவநெறித் தவமகனால் அத்திவாரமிடப்பட இருந்தபோது மேசன் எவரும் வரவில்லை. முன்னாள் பீடாதிபதியே மேசனாக மாறினார்; திரு. கே. தர்மராஜா சடங்குகளை ஆற்றினார்.

கோயில் கட்டும் பணிக்கு எ்தபதி தேவைப்பட்டது. அராலியில் இருக்கும் மந்திரம் என்பவர் பணியாற்றினார். முடி மன்னர் ஆலயத்திற்கு இந்து கலாசார அமைச்சினால் ரூபா 2 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது. இவ்வைரவர் சிறப்பானவர், புதுமையானவர், சக்தி வாய்ந்தவர். வேப்பமர நிழலிலே கூலத்திலே குடிகொண்டு இருக்கின்றார். இவரை ஆரம்பத்தில் அகற்ற முற்பட்டனர். ஆனால் முடியவில்லை. ஆலயத்தை அமைத்து அவரின் மகிமை உணர்ந்து அவரை வழிபட்டனர்.

இவ் ஆலயத்திற்கான விக்கிரகங்களை 24 அங்குல உயர விநாயகர், 18 அங்குல உயர சரஸ்வதி மற்றும் பாலமுருகன் விக்கிரகங்கள் கொழும்பு முத்துவாரத்தில் பெறப்பட்டது. நாயன்மார்கட்டு பேச்சியம்மன் ஆலயத்தில்கும்பாபிலேஷக நாள்வரை விக்கிரகங்கள் சமயம் செய்தன. எல்லா வேலைகளிலும் சிவநெறித் தவமகனும், டாக்டர் லயன் வைதியாகராஜாவும், உப பீடாதிபதி தனபாலனும் அதிகம் பங்கு பற்றினர். வர்ணம் பூசுவது தொடக்கம் பல வேலைகளில் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர். நல்லூர் இந்துமதக் குரு பீடாதிபதி கும்பாபிலேஷகத்திற்குத் தேவையான பொருட்களைத் தந்தார். விரிவுரையாளர் சத்தியபாலனும் இணைந்து கும்பாபிலேஷகப் பணியில் ஈடுபட்டனர். கல்விசாரா ஊழியரும் உதவினர். லீவு காலம் ஆகையால் விரிவுரையாளர்களின் உதவி மட்டாக இருந்தது.

31.08.2003 விநாயகர் சதுர்த்தியன்று மிகச்சிறப்பாக கும்பாபிலேஷகம் நடைபெற்றது. துர்க்காதுரந்தரி, சிவநெறித்தவமகன், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் ஆகியோர் ஆசி வழங்கினர். கும்பாபிலேஷகம் தொடர்ந்து 12 நாட்கள் மண்டலாபிலேஷகம் நடைபெற்றது. இறுதி நாள் மாணவர்களின் சங்காபிலேஷகத்துடன் நிகழ்வுகள் நிறைவு பெற்றன. திருப்பணி நடைபெற

உதவிய பெருமனிதர் (சிவயோகம் அறக்கட்டணையினர் 10.10.2003) இவ் கல்லூரி வந்து ஆலயத்தைப் பார்வையிட்டு வணங்கி மகிழ்ந்து சென்றார்.

2005ஆம் ஆண்டு இந்து மாநாடு இக் கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கோயில் மண்டபத்திற்கு மாபிள் பதித்து அழகுபடுத்தித் தந்தது. கோயில் பூசகருக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் தந்தது. இன்றுவரை பூசகருக்கு நிதியை இந்து மாமன்றமே வழங்கி வருகின்றது.

எமது பாரம்பரியச் செயல்கள் நாகரிகம் கருதி கைவிடப்பட்டன. அவற்றை நமது கல்லூரியில் சீர் செய்ய இவ் ஆலயம் துணை புரிந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் பூசைகள் இடம்பெறுகின்றது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட வைவேத்தியத்துடன் பூசை இடம்பெறுகிறது. தைப்பொங்கல், சிவராத்திரி, நவராத்திரி போன்றவைகள் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. சதுர்த்தி மிகச் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மாத சதுர்த்தியும் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது.

மதம் சார் போட்டிகள் ஆலயத்தில் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. கோலமிடல், மலர் தொடுத்தல், தோரணம் ஆக்கல் போன்ற நிகழ்வு நடாத்தப்படுகிறது. கையெழுத்துச் சஞ்சிகை வெளியீடு, சமயம் சார் சுற்றுலா மேற்கொண்டது. அயலில் உள்ள ஆலயங்களின் திருவிழாவில் பங்கேற்றமை. கோப்பாய் கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்தில் அபிஷேகம், ஆராதனைகளில் பங்குபற்றியமை, நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் கல்லூரியின் ஆண்டு விழாவிற்குப் பூசையினை மேற்கொள்வது, திருக்கேதீச்சர ஆலய மஹா உற்சவத்திற்கு நிதி வழங்குதல், நகுலேச்சரத்தில் பூசை ஒழுங்கு செய்தமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

உகை சைவப் பேரவை தினத்தை முன்னிட்டு யாழ் ஆலயங்கள், பாடசாலைகளில் கொடி தினத்தை நடாத்தியமை.

இரண்டாம் உகை இந்து மாநாட்டை ஒட்டி யாழ் பிராந்திய இந்து மாநாட்டு எழுச்சி ஊர்வலத்தில் பங்குபற்றியமை.

இவ்வாறாக நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வித்தகர், முடிமமன்னரின் மெருகும் அருளும் பல்கிப் பெருகிட கல்லூரியின் பீடாதிபதி திரு. எஸ்.கே. யோகநாதனும் இந்து மன்ற உப காப்பாளர் விரிவுரையாளர் திரு. மா. பிரபாகரனினதும் வழிகாட்டல் மற்றும் ஆத்மார்த்தமான ஒத்துழைப்பும் மன்றச் செயற்பாடுகள் வெற்றிகரமாகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெற உதுணையாய் அமைந்துள்ளது.

இந்து மன்றத்தின் முக்கிய செயற்பாடுகள் :

- ◆ திருக்கேதீஸ்வர ஆலய மஹோற்சவத்தில் இரண்டாவது உபயகாரர்.
- ◆ உலக சைவப் பேரவை சிவராத்திரியை முன்னிட்டு நடாத்தும் கௌரி தினத்தை யாழ். மாவட்டத்தில் சிறப்பாக ஒழுங்கமைத்து நடாத்தி வருதல்.
- ◆ நல்லைக் கந்தன் மஹோற்சவத்தின் கார்த்திகைத் திருவிழாவின் போது கல்லூரியின் சார்பில் இசை அர்ச்சனை மேற்கொள்வது.
- ◆ எமது ஆலய சும்பாபிலேஷக தினமாகிய ஆவணி சதுர்த்தியில் சங்காபிலேஷம் மிகச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றமை.

உசாந்நுணை நூல் :

கலாநிதி. திருநாவுக்கரசு கமலநாதன், வித்தக விநாயகர் ஆலய வரலாறு, 2008 இந்து மன்ற வெளியீடு.

க. பிரியதர்சினி

இந்து சமயத்துறை,

2ம் வருடம்.

இந்து மதம்

சிந்தில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட
இந்து - இது
காலத்தால் முற்பட்டதொன்று

சிவனை நினைத்து
சென்னியிலே - திரு
நீறுபூசி உருத்திர
மணிகளை
உடம்பில் தரித்து
முக்தியின்பம் அடைய
முமுதாய் வழி சொல்கிறது

வேதமோடாகமத்தை
மெய்ப்பொருள் உணர்த்தும்
நூலாகக் கொண்டு
சீரிய வாழ்வை
மேன்மையடையச் செய்கிறது

பெருந்தியின் கிளைகளென
பிரிந்து ஓடும்
அறுவகைச் சமயத்தையும்
அனுசரித்து அனைவர்க்கும்
அன்பே சிவம் என்பதை
உணர்த்துகிறது இது.

நாற்புருடார்த்தம் - நல்ல
புராண இதிகாசம் மூலம்

மும்மலமாம் - ஆணவம்
கன்மம் மாயையை
வேரறுத்து ஆன்மாவுக்கு
தாடலை முக்திக்கு
வழிகாட்டுவதிந்த
இந்து.

ஆங்கில
ஆராய்ச்சியாளர்களாகல் - இங்கு
அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாதளவிற்கு
தொன்மையும் செம்மையுமாய்
செழிப்புடன் திகழ்வது - எம்
சோதிநல் இந்து.

காலத்தின் கோலம்
விஞ்ஞானத்தின் விற்தை
நாளுக்கு நாள் - மாறும்
நவநாகரீகம்
இவைவனைத்தும்
அழியாமலும் சிதையாலும்
அன்றும் இன்றும்
என்றும் ஒன்றாய்
ஒளிவீசுவது எம்மதம்
அதுவே இந்துமதம்.

இ. தர்ஸனாத்
இந்து சமயத்துறை,
2ம் வருடம்.

விந்ருகர் சிறக்க வரழ்த்துந்ரோம்

VISTA VIDEO VISION

வ்ஷ்ரா வ்டியோ வ்ஷன்

K.K.S. Road,
Kondavil West.

Video Editing

Photo Graphic

Banner Designing

VHS to DVD, CD Writing

DVD to CD Writing

கே. கே. எஸ். வீதி,
கோண்டாவில் மேற்கு.

Phone : 077 7474498

விந்ருகர் சிறக்க வரழ்த்துந்ரோம்

அம்பிகாபதி

Ambihapathy Fancy Goods

Dealers in :
Immitation Jewellery,
Fancy Goods & Cosmetics

66, Grand Bazaar,
Jaffna.

66, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

தொடர்புகளுக்கு : 0212227002

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

Gift Selected From

FASHION HOUSE

பெஷன் ஹவுஸ்

No.203 (65),
K.K.S. Road,
Jaffna.

கி.வ. 203 (65),
கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Phone : 021-222-8713, 021 222 3034

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

சக்திவேல் ஹாட்வேயர்

Sakthivel Kardware

கே.கே.எஸ். வீதி,
கோண்டாவில் மேற்கு,
கோண்டாவில்.

K.K.S. Road, Kondavil West,
Kondavil. (Inuvil).

தொடர்புகளுக்கு : 0213006130

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

DIAHSRI DISTRIBUTORS

No.20, Stanley Road,
Jaffna.

Nippolac Paints
Distributors.

Phone : 021-222-1378, 0772365968

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

பருத்தி நகரில்

அபான்ஸ் காட்சியறை

உங்களுக்குத் தேவையான கிலத்தரனில் சாதனங்களை
கிலகுதவணைக் கடன் அடிப்படையில் பெற்றுக் கொள்ள
நாடலேண்டிய கிடம்.

Abans showroom

Main Street,

Point Petro

தொடர்புகளுக்கு : 0770873068

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

பவன் களஞ்சியம்

Bavan Store

Near
Velleruvai Pillaiyar,
Kopay Center,
Kopay.

வெள்ளெருவை பிள்ளையார்
அருகமை,
கோம்பாய் மத்தி,
கோம்பாய்.

Prop. : K. Bavaharan

உரிமையாளர் : கு. பவகரன்

Phone : 077 2298892

வித்தகர் சிறக்க வாழ்த்துக்களோம்

பிள்ளையார்

பல்பொருள் வாணிபம்

Inuvil East,
Ankalappai.

குணுவில் கிழக்கு,
அன்களப்பாய்.

Raja Cream House

ராஜ் கிரீம் ஹவுஸ்

கே. கே. எஸ். வீதி,
குணுவில்.

K. K. S. Road,
Inuvil.

